

Констатује се да су на главни претрес приступили: заменик Тужиоца за ратне злочине Милан Петровић, из Окружног затвора у Београду приведени оптужени Бранко Грујић, Бранко Поповић, Драган Славковић, Сениша Филиповић, Драгутин Драгићевић и Иван Кораћ, њихови браниоци адв. Миломир Шалић за оптужене Бранка Грујића и Драгутина Драгићевића, адв. Травица Бранислав по заменичком пуномоћју за адвоката Мирослава Перковића за оптуженог Бранка Поповића, који ће мењати адвоката Илију Радуловића, адв. Драган Ђокић за оптуженог Ивана Кораћа, који замењује адвоката Мирослава Ђорђевића, те пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас информишем. Адвокат Владимир Петровић је разрешен на лични захтев, због обавеза у Хашком трибуналу, тако да је председник суда поставио за браниоца по службеној дужности адвоката Шалић Миломира, обзиром да одбране његовог ранијег брањеника и првооптуженог нису у колизији. Ви ћете у току идуће недеље добити списак ових сведока које смо ми позвали за јуни месец и за јули месец са тим терминима, поново. Ја сам рекла почетак јула, али сада смо и то одредили, то је 06. и 07., значи, четвртак и петак и 10. и 11. јули, исто у 9,30 часова, али добићете већ тај списак и још да одредимо тачно сведоке, видећемо кога ће моћи да дође, а ко не и кога ћемо позвати, али то су ти термини, исто судница 2.

На сагласан предлог странака,

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

Претрес је јаван.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку саслуша сведок Мујић Фадил.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се зовете Мујић Фадил?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам што сте се одазвали позиву нашег суда, само да нам кажете, Ваши лични подаци, да ли су то исти подаци као они које сте дали Тужилаштву у Сарајеву, када сте испитивани?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отац Бесим, мајка Магбула, је ли тако?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Девојачко Мујаковић? Ви сте рођени 1948. године?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Шепку?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то Горњи, Доњи, или само Шепак?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Горњи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горњи Шепак? Добро. Да ли сте Ви у неком сродству или у завади са оптуженима?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Је ли ова иста адреса која је у истрази, је ли тако, адреса пребивалишта Ваша, у Тузли?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја сам дужна да Вас упозорим да сте Ви као сведок обавезни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело и забрањено је казна затвора до пет година. Ви нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико бисте се одговором на та питања, изложили себе или свог сродника тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Ја ћу Вас сада позвати да положите заклетву, тако што ћете прочитати тај текст испред Вас. Изволите.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ

Са личним подацима као у списима, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дали Вашу изјаву прошле године, у априлу месецу, а дали сте и изјаву хашким истражитељима, па да Вас питам, да ли Ви остајете при изјавама које сте дали?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете у свему при својим изјавама? Добро. Пошто је овде заступљено начело непосредности, ја Вас сада позивам да Ви нама отприлике укратко поновите оно што сте изнели, а наиме, да нам испричате шта је Вама познато о овим догађајима док сте Ви били у Зворнику. Овом оптужницом ставља се на терет оптуженима Грујић Бранку, Поповић Бранку, Славковић Драгану, Кораћ Ивану, Филиповић Синиши и Драгићевић Драгутину извршење кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва и то су догађаји који обухватају период од маја месеца до јула месеца 1992. године, значи, од почетка маја па до половине јула 1992. године, али Ви сте се изјашњавали нешто везано за овај почетак сукоба, па да нам објасните и испричате која су Ваша сазнања везана, евентуално, за неке од ових оптужених, да ли их познајете и да ли, док сте Ви тамо били, каква је њихова улога била? Изволите.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Од свих оптужених ја нисам никога познавао, осим Бране Грујића који је био суграђанин, заједно смо живели у граду Зворнику. Он је радио у општини, ја сам радио у МУП-у. Остале оптужене нисам ни познавао, нити сретао у животу, све до 08. априла, када су почели, када је у Зворнику почео рат. Наиме, 07./08. ја сам са породицом спавао у кући моје пунице и са мном, због несигурности да одлази у Калесију, спавао је и Алић Асим. Негде у 01 сат 08. телефоном су нас звали из МУП-а, заправо звао је начелник ОСУП-а Зворник Мустафић Осман, да је од дежурне службе МУП-а извештен да су у МУП приведена четири војника и тражио је од мене и од Асима да одемо и да видимо шта је то, о чему се ради. Обзиром да смо ми знали да у граду има снајпериста и чак смо имали и података које су то одређене особе, за нас је било несигурно да у то доба ноћи крећемо према МУП-у, па смо одложили све док није зазорило, него је негде између четири, пола пет, кренули смо у МУП, дошли. На другом спрату МУП-а, на том спрату је била криминалистичка полиција и била је саобраћајна полиција, где, сам заправо, у криминалистичкој полицији ја радио, као начелник, затекли смо четворицу у маскирним униформама. Ја сам погледао на столу, имали су аутоматске, биле су четири аутоматске пушке, пиштољи, две сајле за дављење и хрпа једна ових разних пропусница и њихове личне карте. Ја нисам у том моменту давао веру личним картама, ни тим документима, јер сам сматрао да су фалсифицирани, обзиром да у таквим ситуацијама је нормално прикривање идентитета, тако да нисам детаљно загледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имена, слике и упоређивали?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Нисам, то је одрадио Алић Асим. Он је обавио информативне разговоре опширније са њима. Већ у том и свањива, почели су се грађани окупљати и тражити, велики страх је у граду владао и метеж је владао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете мало само да нам се вратите уназад, тих пар дана, ко је сада у Зворнику? Да ли ту има сада и Срба и Муслимана и ко је у полицијској станици, да ли је то већ подељено или није? Каква је ту ситуација?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: У понедељак је настала подела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је био 06.?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте, 06., с тим што у понедељак је један број припадника српске националности дошао на посао што је могао узети од опреме и средстава, узео је и отишао у Каракај, где је било седиште српског МУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који се када преселио у Каракај?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: То је у понедељак било формирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, отишли су?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Отишли су. Један број није уопште ни дошао у зграду МУП-а на посао, него су директно отишли доле. Тог дана сазнајемо да је конституисан српски МУП, да је начелник МУП-а Милан Мијић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Вас молим ако будете имали потребу за ове сведоке да користите те псеудониме. Ко је био командир, само тренутак? Сведоци са тим словима. Да ли има ту неко лице које?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Има једно, ови остали немају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви реците које?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Дакле, командир и даље је остала особа К, а начелник српског МУП-а био је дакле, именован, одређен Миле Мијић, иначе, судија Општинског суда у Зворнику. Тако је прошао тај дан, уторак. Заправо, ја сам у понедељак био одсутан из града пет сати, јер сам са супругом покушао, отишао до можда и шест, седам сати и отишао сам до Суботице да евакуишем децу из земље. Нисмо успели децу превести у иностранство, јер један син старији није могао, био као војни обвезник, имао је седамнаест година, а млађи није био, да не би раздвајали децу, ја сам вратио децу поново назад и када сам дошао у Мали Зворник, на мост који спаја насеље и спаја Каракај, тада ми службена лица МУП-а Лознице, односно Малог Зворника и војска није дала да идем на жељезни мост који је у граду Зворнику, него су ме усмерили да пређем Дрину у Каракај. Другог избора нисам имао и ја сам са породицом и аутом прешао преко моста. Тамо су ме опет задржали на пункту, да би убрзо наишао аутобус у које су према обележјима на оним капама били Аркановци и мене су увели у тај аутобус, да би ме повели у Каракај. Међутим, убрзо је ту на пункт дошао Миле Мијић и моја је жена замолила га и запомагала да су мене узели. Он је интервенисао, извео ме из аутобуса, дао ми је Галић Милорада, полицајца саобраћајне полиције да ме поново Србијом спроведе до жељезног моста у граду Зворнику и то је учињено, тако да сам се ја вратио у град Зворник у понедељак, дакле у вечерњим, предвечерњим сатима. У уторак и даље је била конфузија, ми смо видели да је рат неизбежан, односно да је сукоб неизбежан. Народ је спонтано формирао пунктове, формирала се и одбрана, али ми смо и официјално формирали Кризни штаб општине Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то био етнички чист Кризни штаб?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Муслимани?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Само. У тај Кризни штаб ушло је, мислим, седамнаест или осамнаест особа. Одређени су ушли по свом службеном положају, директно, а одређени су изабрани, који су се ту затекли и тражили одређен ангажман у циљу одбране града. Дакле, и тај уторак је прошао релативно без сукоба, али су долазиле, долазиле су информације да се одређен број људи који би пролазио кроз Каракај, био привођен и вршена је одређена тортура и премлаћивање и тако даље, а онда су пуштани у град, да би се тај психолошки ефекат постигао међу грађанством и застрашивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било Срба у граду?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У уторак?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: И у уторак и у понедељак и у среду и тако даље. Надаље, ч када сам, дакле дошао, ово сам испричао како се дешавало када су ови доведени, ова четворица војника. Они су залутали на барикади града која је бранила град. Требали су по њиховом исказу да иду у Мали Зворник у хотел «Језеро», али не познавајући терен, нису прешли мост у Каракају, него су ишли левом обалом Дрине и дошли тако у град и када су дошли на барикаду, приведени су били у МУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су они изгледали?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Један је био црне пути, кратко ошишан, један је имао задњи део косе је везао у реп, можда десетак сантиметара дужине, тај реп. Други му је био врло сличан и знам да је овако смеђи, жуту косу, кратко ошишан и рекли су да су њих два браћа Вучковићи, да ли из Београда или Панчева, ја се не сећам, али, углавном су рекли двојица да су, из Београда, а двојица из Панчева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте упоређивали те слике или кажете нисте?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја нисам. Ја јесам погледао документа, онако информативно, али нисам упоређивао слику на документу, односно личној карти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А та два што су рекли да су браћа, како су они изгледали од ових што сте их описали, који су то?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: То је Репић и овај Жути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај што има жуту косу?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како су ова друга двојица изгледала?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Исто тако краће ошишани, један је мало овако црне пути, благо црне пути био, да ли од сунчања или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су из Београда?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сви су имали маскирне униформе, кажете?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Мислим да су браћа Вучковић имали униформе маскирне, а ова двојица су имали СМБ војне униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је са Вама неко од њих причао или са Алићем касније?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Информативни разговор са њима је обавио Алић Асим и то у пар наврата, јер је требало се некада прекинути због других неких послова, договора и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, то што кажете да су рекли да су залутали, јел то Ви сазнајете од њих лично?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја сам то лично сазнао од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су пошли, шта кажу?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Они су рекли да су пошли, заправо, видите, негде око 9 сати ја оцењујем да је њихов боравак опасан у МУП-у, односно да може бити ризичан и одлучујем да контролу њиховог чувања директно вршим ја и онда сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто је опасан?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Зато што су групе грађана долазиле и тражиле њихов линч, односно тражили да се они ликвидирају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су они сазнали да ту има неких заробљених лица?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Па, зато што је град сазнао и онај део људи што је био на пункту, то се вест проширила по граду. Знали су да су њих четворица у МУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су још од оружја имали, да ли су имали још нешто, осим тога што је ту било на столу, кажете, те пушке и сајла?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Имали су аутоматске пушке, пиштоље, две сајле за давлeње, имали, видео сам два «рамбо» ножа, оне рукавице са одсеченим прстима и капе карактеристичне, какве су носили Аркановци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су те капе биле, када су ухапшени, на њима?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја сам то затекао на столу, све то, ово од оружја и опреме, нађено је на једном столу. То је, уствари, од њих, претходно полиција је изузела, одузела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: И када сам, дакле, проценио да је опасан тај боравак њихов у МУП-у, јер грађани долазе и прете ликвидацијом, позвао сам их у своју канцеларију и замолио да буду кооперативни и да сарађују у циљу да можемо да их очувамо. Они су обећали сарадњу и од тада па до навече, до те размене, они су били под стражом коју сам ја одређивао и мењали смо често канцеларије, јер чим неко, двоје-троје сазна да су ту, ја сам сматрао да није више сигурно, па сам мењао канцеларије, у циљу њихове заштите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они рекли зашто иду у хотел «Језеро»?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Рекли су да су случајно залутали, нису знали, требали су на мост у Каракају, а ићи десном обалом Србијом до хотела «Језеро», али су они наставили левом обалом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, јесте их питали, зашто иду у хотел «Језеро», да ли са неким да се виде или, због чега?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Они су имали састанак тамо, помињали су Аркана и да тамо одрже састанак са Арканом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само са Арканом?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: И ја нисам много детаљисао у тим разговорима, јер сам ја видео, јасно је било који су њихови циљеви, због чега су дошли. Међутим, ја сам сада имао мало отпора и од одређених чланова, зашто сам их штитио, али с обзиром да сам био дипломирани правник и да сам на факултету изучавао и ратно право и женевске конвенције и тако даље и обзиром да на општини Зворник није дошло до сукоба и обзиром да су приведени у МУП, а МУП је установа за заштиту животне и личне сигурности људи и обзиром да сам сада на неки начин и ја у све то увучен, да не направимо кривично дело, онда сам морао пружити заштиту овим људима и заштита је и одрађена, збиља коректно и перфектно, спашени су им животи и дакле, то, они су сарађивали, око понашања њиховог увек су били мирни, тражио сам да не устају у канцеларији, да се не виде из суседних зграда и прозора, јер сам се бојао и тог пуцања са зграда и њиховог угрожавања. Све негде, а онда сам ја између девет и десет сати напустио МУП, можда једно пола сата, јер сам тада тражио од мог колеге криминалистичког техничара да ми супругу и децу пребаца у Мали Зворник, обзиром да је већ масовно било, изражен је био прелаз из Великог Зворника у Мали Зворник и с обзиром да и ми нисмо знали куда даље, одлучио сам да супруга са децом пређе у Мали Зворник и ја сам отишао до стана. Децу смо спремили и супруга, сели су у аутомобил од колеге. Он је отишао на мост, а ја сам кренуо према МУП-у, тачно у центру града и када сам се растајао од њих, прве рафале сам тада

чуо између северног дела града и Каракаја. Тада је почео рат у Зворнику, односно борбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тог 07. већ, уствари 08.?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: 08. априла око десет сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки сведоци помињу 09. април, значи, Ви сте сигурни да је то 08. април?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: 08. април, среда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Среда?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Среда, 08. април, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ушли у МУП, јесте се вратили?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесам, вратио сам се и даље смо, ту је била већина Кризног штаба. Онда је дошао, неко је контактирао телефоном са српским МУП-ом, односно они су контактирали и тражили да председник Кризног штаба, председник општине, дођу на разговор са Арканом и да је тај састанак тражен ултимативно. И на Кризном штабу је одређено да оде председник општине, односно председник Кризног штаба Абдулах Пашић и да оде секретар ТО општине Зворник Капицић и они су отишли на тај састанак у хотел «Језеро». У хотелу «Језеро» су се задржали, цирка до 1 сат, вратили су се у врло шокантном стању, зацрвњени и тако даље и испричали су да су били претучени од Аркана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте, да су ишамарани, да су потписали некакав документ у коме су рекли да на Кули има седам и по или десет хиљада војске, односно «зелених беретки». Ја, када је он то рекао први пут чујем за тај израз војна формација, назив «зелене беретке», нисам знао ни да постоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су биле такве неке формације?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не, у граду Зворнику, у општини Зворник, не. Да ли су негде другде биле, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој сте функцији Ви били?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја сам био начелник за сузбијање криминалитета, шеф криминалистичке полиције. Тако да је Пашић и овај, они су већ повукли се и нису смели предузимати никакве мере, а обавестили су Кризни штаб, ако су нешто погрешили, тиме што су тај документ тамо некакав пред Арканом потписали о толиком броју људи у Зворнику, односно на Кули, да им се опрости, јер су то урадили у присили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се Ви видели са њима? Да ли сте Ви лично то од њих чули?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Чули, јер су они нас информисали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажу, ко је био са српске стране? Јел био још неко осим Аркана?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Био је Брано Грујић, ова два са наше стране, бошњачке и Аркан. Да ли је још ко, ја не знам, али је био и Брано Грујић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био пре тог дана још неки састанак, везано за неку поделу Зворника, да се нешто подели на српски и муслимански део, исто у хотелу «Језеро»? Да ли Вам је то познато?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: То ја не знам, али је било иницијатива и преговора да се дели, било је и забрана лова по ловиштима, било је и компликација разних врста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим на те преговоре, да се то нешто подели град?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја не знам за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви знате баш то у среду да се дешава?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ови преговори у хотелу «Језеро» са Арканом, углавном је то било око, јесте, 08., око предаје оружја. То је био разлог састанка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел било неко оружје да се преда?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Оружја је било. Када смо формирали у уторак Кризни штаб и када смо све потенцијале града сагледали, имали смо 180 цеви, од чега већином ловачког оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у МУП-у то што је остало, када су ови отишли у Каракај?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не бих Вам могао тачан број рећи тог оружја, али то је била она резерва, с тим што смо ми због притиска грађана, 60% те резерве оружја и муниције поделили грађанима, а 40% смо оставили, то је српски део у односу на број становника, однос, процена становника. Међутим, 08. у 1, нестаје муниције и град треба да пада. Тада на Кризном штабу се одлучује да се и тих 40% оружја и муниције подели грађанима и тиме је продужена одбрана града још два сата. Већ у 3 сата настаје повлачење са линија фронта, долази до продирања снага у град Зворник, поготово преко Српске Вароши и када смо већ негде око 3 сата, 4, сазнали да су већ и до цркве дошле војне формације, одлучујемо за евакуацију МУП-а, а већ се грађанство евакуисало према Кули и према Малом Зворнику, односно Србији, током целог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви учествовали у тим борбама, Ви лично?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја нисам, јер нисам ни изашао из зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је учествовао?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Учествовали су грађани, добровољци, учествовала је активна и резервна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са друге стране?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Са друге стране су учествовали, учествовала је ЈНА, учествовала ТО српске општине Зворник и ове паравојне формације, Шешелјевци, Аркановци и други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате о тим паравојскама? Када су они дошли? Да ли сте Ви њих видели, осим тог дана, што кажете, то у аутобусу када сте били?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја тај дан, дакле, у понедељак јесам видео, да аутобусима долазе из Србије, смештају се у Каракају, односно доле ниже од Каракаја. Доле су одлазили ти аутобуси..

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су то били, да ли су то били неки униформисани људи?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Сви су били у маскирним униформама са оним карактеристичним црним капама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вам деловали да су то неке групе или неки појединци, обзиром да долазе сви из Србије?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја мислим да је то била организована војна формација, јер је пун аутобус таквих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то није било мештано, и цивилно становништво и они?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не, не, искључиво све униформисани, маскирне униформе са тим капама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији су аутобуси, која регистрација, која фирма?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не сећам се, то нисам видео, али знам да је возач тог аутобуса био један из Каракаја, превозник је био приватни, аутопревозник и он је тај аутобус возио. Чији је аутобус, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана, 08. у среду, одакле су била дејства, из којих оружја, на град?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: На град се деловало пешадијским оружјем и било је и гранатирања, из топова и мислим из хаубица и мислим да је то било, отприлике више стварање страха него намере уништавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били стационарани ти топови, хаубице?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Испалења су увек долазила са територије Србије, један део горе иза Малог Зворника наспрам хидроцентралне, други део наспрам Зворника, заправо иза, иза каменолома у Малом Зворнику, на том брду и доле од насеља Мали Зворник. А после негде око 4 сата, долазило је и од правца Каракаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, учествовала је ЈНА. Ко је тада био од ЈНА у Зворнику, која јединица?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: То ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Која јединица и ко је командант и ко је командовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим, пре поделе, не мислим на тај дан, не ко је учествовао, него иначе, у марту, фебруару, ко је био од ЈНА у Зворнику, која јединица, ко је био командант? Да ли се тога сећате?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: У Великом Зворнику, односно на подручју општине Зворник, војних формација није било, узмимо 1991. па надаље. Међутим, након догађаја у Хрватској, један тенковски, тенковска једна јединица је из Јастребарског пресељена у Челопек, тамо игралиште код Дома и они су се, мислим, преселили тамо, да ли децембар, јануар, децембар 1991. или 1992. јануар, углавном, два месеца су ту боравили и виђали смо када би пролазили поред Дома путем за Бијељину, да су постројени тамо тенкови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту био командант, тој тенковској, батаљон, чета?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Командант је био Обреновић, а то сам сазнао када је 05. дошло до инцидента у Сапни, када је једна група, односно три војна возила кренула преко Сапне за Прибој, и када су дошли у Сапну грађани су се бојали да то није покушај окупације, односно убацивања војних снага, па су их засрели и тражили да се врате и настала је пуцњава између грађана и војске и у том инциденту гине заставник и гине домицилни становник, грађанин један и то се, мислим, десило поподне око једно 2 сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 05. априла?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте, недеља, 05. априла. И позван сам у МУП, обзиром да је то домен моје надлежности, да организујем увиђај и тако даље. Када сам дошао у МУП, позвао ме је начелник Мустафић Осман и затекао сам њега и овог Обреновића у његовој канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Османа?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Код Османа. Рекао је, за сат времена, ако ми не вратите војнике, палим тенкове и сравнићу Сапну. Ја сам му рекао, капетане, ако је већ тако, ја немам, идите, палите и крећите, јер ја не могу под најоптималнијим условима отићи у Сапну и вратити се, без икаквих предузимања неких радњи и не знам, ни на крају крајева, где су ти људи, шта треба, али ћемо коректно и правично и законито ту

ствар урадити. И ја узимам Василић Маринка, помоћника командира и заједно крећемо у Сапну. Њега узимам из разлога тога, што је Србин и што је он издејствовао да се прође кроз барикаде српске, а ја сам опет сређивао да се прође кроз барикаде бошњачке, јер су села наизменично, бошњачко, српско и тако даље. Дошли смо у Сапну. Већ је резервни састав полиције, односно полиција организовала проналазак, јер су они побегли у суседну шуму, пет војника. Пронађено је два војника и ја сам та два војника вратио поново у касарну Мали Зворник. Били су врло млади, можда месец, два, како су дошли у ЈНА, вратио, потом се вратим поново са Маринком и пронађемо још двојицу. Тада сам имао од бошњачке стране једну претњу нападом оружјем, да нису дали да се воде ова два војника у касарну, из разлога што је један од грађана стављен у војни камион и он је говорио да грађани не пуцају, да се склоне када је то троје возила војске напуштало Сапну и он је одведен у Мали Зворник. Е, када сам ја дошао са првом двојицом, онда сам питао где је тај грађанин, он се зове Махмутовић Фадил и мени су рекли да горе у насељу имају неке бараке и да је горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, њега су превезли у Србију?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесу. И ја сам горе отишао са Маринком и затекнем тог Фадила да га испитује син погинулог заставника и некако сам издејствовао да га пусте и вратио сам га у Сапну, а онда његова браћа и његови братићи, дакле та фамилија Махмутовић организују они опет напад, залегли су тамо на путу, уперили оружје у нас. Нису дали поновно одвођење још ове двојице војника, јер су њих хтели задржати као гаранцију, заправо, то је било први пут и ја сам већ у другом вратио Фадила, али када сам први пут повео ову двојицу, тада се то десило. И када смо повели, дакле ову другу двојицу, поново за Зворник, када смо изашли из Сапне, ту до пута Сапна-Зворник, долази један део насеља Бошковићи и ту је била барикада, где сам, на тој барикади познавао три-четири човека и тако даље. Они нису дали нама даље да возимо те војнике, него смо сви скупа отишли у оближњу ту кућу, врло близу цесте, односно асфалта, Јефте Николића се кућа зове и ти су сада преговарали. Мени је било стало да ове војнике вратим, јер су били пореклом из Војводине и да сада не би те трауме, шокове, стало ми је било да их вратим. Међутим, брат сведока К није то дозвољавао, ступио је у контакт телефоном са Браном Грујићем и Брано је рекао да мене и Маринка пусте, а да војнике задрже. И тако је и било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је он то рекао, брату сведока К?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком својству Брано Грујић то каже?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он тада био у општини?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Био је председник СДС. До тада смо ми то знали. Да ли је неку другу дужност имао, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел га тај брат од сведока К послушао?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте, остали су војници ту, у тој кући, а ми смо отишли назад. И то је било навече негде између 10 и 11 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било са тим војницима, значи нисте и њих пребацили?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Нисмо, они су остали у Јефте Николића кући са овим, односно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тим братом?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте, братом и осталим који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са телом заставника који је погинуо у том нападу?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Заставник је враћен тим возилима војним и враћен у Мали Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи он је враћен, одмах?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте. Само је пет војника остало који су у том инциденту побегли у оближњу шуму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је погинуо, тај други младић, кажете, што је домицилни ту, локални?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Није младић, ја мислим да је то човек педесетак година, можда и више. Знам да се зове Мехмед, нисам сигуран за име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо овде чули од сведока К, да је пет неких људи ту погинуло, пет војника?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Није, пет војника је побегло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Побегло?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Са возила у оближњу шуму и они су, дакле, ова четворица, у току ноћи је и онај пети нађен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, сви су нађени и пребачени су?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Сви су нађени, само је, дакле, погинуо заставник са војне стране и са цивилне стране један грађанин. Две жртве су само биле. Рањених није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што смо овде од многих сведока чули да је управо тај напад на ту војну колону у Сапни од стране тог становништва, био «окидач» за рат. Да ли Ви то тако исто видите или не?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не верујем. Ја мислим да је рат био већ давно испланиран и тако даље и да је требао рат почети можда и седмицу дана пре у Зворнику, али због неких разлога то није, јер смо видели да се српско становништво из града масовно исељава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је испланирао, шта Ви мислите?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Па, онај ко је руководио тим војним и паравојним јединицама и ко је, вероватно, руководио и нападом на Брчко и нападом на Бијељину и тако даље. Јер, кажем Вам, ово исељавање, чак су и службеници полиције и МУП-а и тако даље прелазили или одлазили из града. Односили су и некакве кућанске апарате и тако даље, што је упућивало да би могло се дуже задржати. Међутим, тај викенд, субота на недељу, су се после сви вратили и следећи викенд је дошао, убрзо дошла среда и почео је рат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте чули за неку Патриотску лигу и село Годуш? Шта је то? Овде смо доста о томе слушали. Да ли је ту било неких јединица, да ли је Вама о томе нешто познато?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Први пут за Патриотску лигу ја чујем у Суботици, када сам задржан на граници три дана, испитиван од Државне безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том периоду, то је тада било?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: То је оно после, то је могло бити тамо 15., 16., 17. маја, овога априла. А то ћемо се вратити на ту хронологију и видећете како сам ја доспео у Суботицу. Тада су ме питали о члановима, је ли имаш чланова Патриотске лиге у Зворнику? Ја стварно нисам знао да ли је то формација и шта је то, нити сам чуо. А

опет, није ни чудо што ја то нисам знао. Ја мислим да власт СДС и СДА, као две главне странке и које су добиле власт у Зворнику на изборима, нама том саставу пређашњем МУП-а, односно као комунистима, ти си веровао и зато су многе ствари радили у дупликату, паралелно нешто и тако даље и вероватно сам ја у таквим околностима, нисам ни сазнао за постојање Патриотске лиге и да је неко од грађана у Зворнику био члан тога. По мом повратку из иностранства 1992. године, ја сам видео шта је Патриотска лига, где је основана и какав је циљ био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте то сазнали?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Сазнао сам од чланова Патриотске лиге, сазнао сам од тих активних учесника да је то била једна организација за пружање отпора и спасавање, вођење борбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војна формација?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Није војна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: То је више била организационо-политичка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је наоружана била?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесу они били после и узели оружје када је избио рат и борили су се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ми смо чули да је још у октобру 1991. године, на неком филму је приказано да су то наоружани људи?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја не знам за тај филм, кажем Вам, ја сам први пут ово чуо у Суботици, када су ме службеници Државне безбедности испитивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су били чланови те лиге, колико је то било људи?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то кажете, када сте после чули?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Па, ја сам после видео да су чланови Патриотске лиге били углавном особе које су заузимале одређене функције на нивоу општина, на нивоу кантона. То је формирано, колико ја знам у Сарајеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу имали неке војнике?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Нису они имали јединице, посебно Патриотска лига, него је то било нешто слично као Савез комуниста, који су формиран у циљу одбране, али не у војном смислу, да су били чланови некакве јединице и непосредно предузимали борбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сам Вас онако питала да направимо ту неку слику. И сада, кажете, враћате се, да се вратимо на 08. април, враћате се Ви. Шта се дешава са овом четворицом?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Када сам се ја вратио близу 11 сати, мене дежурни на везама тражи да ми споји телефон, неко ме је тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас неко зове?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте. Ја сам отишао у канцеларију и јавим се и са друге стране ми се представи да се човек зове мајор Марко Павловић и питао је, има ли ту тих четири војника. Ја сам рекао да има. Он је тражио да се војници врате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како тражио, шта каже?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Да се врате, да се изведу из града и предају, па ми је онда предложио да то буде у Српској Вароши, дакле, горе према цркви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, какав мајор? Ви кажете, не знате, јесте чули за таквог мајора, из које је формације, војске?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не знам ја, он, кажем Вам, први контакт мој телефоном, представља се човек мајор Марко Павловић, јесу ли код Вас ти војници, јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не питате из које је јединице, чете, шта?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ништа нисам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве организације?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ништа нисам питао, јер чим је рекао, јесу војници, то су војници ЈНА, траже да се врате и онда сам ја рекао да је кроз град несигурно, да се спроведу због и грађана и снајпериста, а и ризик је ако би их водио, а да их пустимо да једноставно изађу из МУП-а и да крену људи, не знају ни град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта он каже?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Онда сам ја предложио да види некако, у другом позиву, да виде да, знао сам да има блиндирану марицу МУП Лозница, да некако дођу до те марице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, како сте завршили први разговор, кажете, са тим Марком?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Први разговор је био, понуђено је да се они морају вратити и да не сме се према њима поступати некоректно и тако даље. Ја сам рекао да може чак и ако треба, нисам сигуран да ли сам једном од њих дао телефон да са њим контактирају, могуће, нисам само сигуран. Али сам му рекао да су они безбедни и да ће бити. Једино оно што није у нашој моћи да контролишемо. Дакле, ја сам одбацио тај његов предлог да се они доведу према Српској Вароши, према цркви, јер је то једно отприлике километар кроз град, ако није и више и ризично је и за њих, а ризично је и за оне који би их водили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви пристали да Ви њих предате? Да ли Ви њих ту држите као нека задржана лица у МУП-у или како?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Пазите, они нису имали, по мени, статус задржаних лица нису имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав су они статус имали, Ви их ипак држите? Да ли су они слободни или не?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ми би њих пустили да је било прилике, да су могли да изађу, да није започео рат и да није било безбедно у граду, да је било, да су могли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви би их пустили?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Пустили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тим оружјем са којим су дошли, капама и жицама?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Оружје не би дали, али њих би пустили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И те жице све што су донели?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не би то ништа од опреме и од оружја дали, задржали би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али то не би био знак да треба да их задржите, када долазе са свим тим, том опремом, те жице, кажете, за дављење, сајле, капе?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Углавном оријентација је била да они се задржавају, задржани су због нужде, а није то било задржавање због некаквих одговорности и тако даље. Људи су грешком дошли на барикаду, приведени. Били су наоружани, дошли су у рат, али рат није био почео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко каже да су дошли у рат? Јел Вам они то кажу или Ви то процењујете?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Они нису рекли, то је наш закључак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме су дошли они, каквим возилом?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Дошли су «Мерцедесом», жуте боје, «123», тип.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А регистрација?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Нисам сигуран, али мислим БГ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте хтели њих да пустите?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесмо, али нису нам околности дозвољавале због њихове сигурности и оних који би их евентуално пропратили кроз град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам овде Вас мало другачије схватила, читајући ове Ваше исказе. Да ли је неко то Вама наређивао, јел неко нешто Вас уцењивао, претио или не, или сте Ви одмах прихватили њих да пустите?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Гледајте даље шта се дешава. То је први и други контакт, али наши су контакти били бар једно десет, а можда и једанаест, дванаест пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши и?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Од 11 сати до поподне, пет сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Са Марком Павловићем. У трећем, четвртом позиву, није се могла обезбедити та марица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас ја добро схватам, да Ви пристајете да њих пустите?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Пристали би да је била могућност, разумете, јер није био став Кризног штаба да се они задрже. Обавили би се одређени разговори, позван би био тужилац, не знам, истражни судија и тако даље и он би одлучивао о томе. Али, обзиром да ми нисмо имали ни истражног судију, ни тужиоца, јер је то све већ било у расулу, МУП о притвору не може одлучивати. Може задржати оно до три дана и тако даље, али ми и то нисмо оценили да треба задржавати, јер нам околности рата нису дозвољавале и ми смо у пет сати договорили евакуацију МУП-а, јер је делом град пао. Дакле, у трећем, четвртом позиву Марко ми је скренуо пажњу, утврђивао је да ови људи буду код нас сигурни и рекао је, прво 60, а у наредном позиву 70 да је узето Бошњака и да се држе, у случају да њима четворици шта буде, ови би људи били ликвидирани и поново у том разговору ја сам рекао да је овамо све коректно, са њима поступање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви то схватили, као нека претња или опасност за те људе Бошњаке, где су ти Бошњаци?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја сам то разумео као, стварно сам био убеђен да су узели изванредан број Бошњака да би била гаранција да се овима у МУП-у што не деси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су их држали, шта каже, где су ти људи?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја нисам то питао где их држе, али је рекао да држе и ја сам веровао, имао убеђење, веровао сам да су узели те људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није то рекао, да ли бисте пустили ову четворицу, да није рекао да држе те Муслимане, Бошњаке?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Нисам Вас разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није то рекао, да ли бисте их пустили, ову четворицу, да није рекао да држе шездесет, седамдесет Бошњака, да ли бисте их пустили?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Па, ми би вероватно њих и пустили и да није било контакта и звања. Даље у 1 сат, у 1 сат ме је звао, представио се пуковник Бошковић и да је начелник војне полиције Генералштаба од ове четворице, тражио је двојицу, али сам ја рекао да има четворица. Он је рекао да он не зна за ту другу двојицу, ова двојица и то је рекао да су браћа, односно Вучковићи, да су то припадници ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је њих тражио или ове друге?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не, не, њих је тражио и када сам му рекао да имају још двојица, он је рекао да он не зна ко су та друга двојица, ово су припадници ЈНА и њих је тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте обрнуто рекли у истрази: ова двојица која нису браћа, ту је двојицу тражио, која нису браћа близанци, ту је двојицу тражио?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате или, када Вам је свежије?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Мислим да су ова друга двојица која нису браћа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је њих тражио?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте. Онда је звао Саво Јанковић, командант Тузланског корпуса и питао је, ми смо рекли да разговарамо, да ми би предали те војнике, али немамо услова због ратног стања у граду и несигурности, да они су још ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да их пребаците?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Да их предамо, односно изведемо из града на периферију и предамо овим формацијама које су нападале на Зворник. То се тако дешавало и када је Кризни штаб одлучио да се град, односно да се евакуише МУП, ја сам о свему томе информисао Османа, делимично Асима и одређен број чланова Кризног штаба који су у датом моменту се задесили у МУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се са њима четворицом догађа? Јел их испитује овај Асим, шта се дешава, Алић?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја мислим да је то све трајало негде можда до 11 и после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увече?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Дана, дана. Они су доведени око поноћи, 07./08. Ми смо дошли 08. у МУП, негде око пола пет ујутру и дакле, то је испитивање могло трајати до отприлике, до 11 сати и с обзиром да се тада јако сложила ситуација, безбедносна и војна и владала је конфузија, народ је бежао, што према Кули, што према Србији, није више ни могао, велике групе грађана долазиле су пред МУП, тражиле помоћ, тражили да дамо упуте шта радити и тако даље. Ми смо онда само говорили да се ко може евакуише и евакуисан је МУП. Ја сам остао да одем на размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то договорио?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Договорио сам са Мустафић Османом, са председником општине, председник је општине мислим отишао из Кризног штаба, негде око, око 3 сата, између 3 и 4 и ја сам онда од начелника тражио да договоримо, да упознамо шта ћемо са овим људима, хоће ли се та размена вршити и шта да поступимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама понудио да Вас размене за њих? Јел то неко са српске стране предложио или сте Ви уговорили? Како је до тога дошло, до тога да Вас размене?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Кога вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас лично.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не мене, размена ова четири војника за тих 60 које су држали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за тих 60? Добро, ја сам сада кренула мало даље.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Како је рекао Марко да их држе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али и Ви сте размењени, је ли тако, колико сам ја схватила?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не, нисам ја размењен, ја сам отишао на размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ту размену њих за ове Бошњаке?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Знам, знам, нешто друго ја питам. Добро?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: И, дакле, када смо то информисали и тако је договорено да се то одради, да се оде на ту размену, у 5 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким је то договорено?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Сада Вам говорим, са председником Кризног штаба, односно општине – Пашићем, којег смо упознали, са Османом Мустафићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али питам са друге стране, договарате сада?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Договорено је са Марком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам испричајте мало.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Са Марком је договорено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком разговору, рекли сте оно, у трећем, четвртом разговору?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Уствари, ми смо увек говорили да би ми предали те војнике, али немамо услове да их предамо, не можемо кроз град да спроведемо, безбедно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сада за ову размену он сазнаје, Марко, да ћете их ипак довести тамо?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Сазнаје, то смо договорили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то договорили?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: С обзиром да сам ја оценио ситуацију да кроз град нема могућности проћи безбедно, него једина, најмање ризична ствар јесте да се иде на хидроцентралу и, дакле, поред те марице, поред, дајте, доведите овде, дај, пустите их онде, дај ово, било је варијанти разних, али дефинитивно је договорено да се ова четворица доведу на брану, а они ће ове остале људе пустити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је договорио, Ви и Марко?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја сам у том контакту са Марком, тако је мени рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да идете на хидроцентралу?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: На хидроцентралу да идемо и ја сам и предложио то, да можемо тамо. Онда нисам могао да изађем из зграде, јер је са једне зграде, отприлике када смо ми пошли, једна надстрешница где се паркирају возила, осетио сам пар метака да је ударило у зид и ја сам њима предложио да се мало још почне, оно тама хватати, смрачивати и када је мало тамније било, онда смо сели у тог «Мерцедеса». Ја сам сео позади са двојицом, такође позади, један је возио, један је сео и ишли смо од МУП-а до централе, то је можда једно петсто метара, седамсто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тим колима?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте се договорили са Марком да се одвије та размена ове четворице за те Бошњаке? Где су ти Бошњаци, да ли ћете се Ви уверити да су они пуштени, тих 60, 70?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је требало да видите?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Схватио тако да ће ми када будемо на размени, показати где су ти људи и предамном их пустити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Тако сам разумео и тако је и логика била некаква. И када смо дошли возилом близу централе, возили су приближно истом темпом и поред хидроцентрале, ограде, нагло су зауставили возило, сва четворица су поискакали из возила, подигли руке и заповикали: не пуцајте, ми смо ЈНА. Вероватно они, а и ја сам видео два војника у СМБ униформи који су били као стража на хидроцентрали. Ја сам гледао шта се дешава, стајао сам између седишта и левих задњих врата. Они су прескочили ограду, али је стража и мени наредила да прескочим, што сам ја и учинио и онда ме је стража отпозади пропратила на другу обалу, на другу страну хидроцентрале. Када сам дошао на другу страну, у маскирној униформи сачекао ме је човек црне пути, онако, 170 до 180 висок, представио се мајор Марко Павловић. Онда нас је повео у ресторан на хидроцентрали и мене и он и ова четворица војника, сишли смо доле, њих је упитао, како је било, добро је, каже и да није било овог човека, не би били живи. Они су одатле отишли, Марко ми је рекао да одем у хотел «Језеро».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Уствари, он је само рекао, идемо у хотел «Језеро».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А њих четворица?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: А претходно ово сам заборавио рећи. Када смо сели у ресторан, ја сам Марка питао, господине, где је сада тих 60, односно 70 што сте говорили, где се ти људи налазе? Он се насмешио и рекао: господине Фадиле, није 60, 70, у Малом Зворнику има 7.000 Муслимана и ено их на игралишту и доле код џамије и на другим локалитетима, који су цели дан, нарочито у јутарњим сатима прелазили из Великог Зворника и Босне у Мали Зворник. Ја сам тада то разумео да узимање Бошњака није било и да су могли у сваком моменту из те групе од неколико хиљада узети колико су хтели. Али, да нису извршили одабир, односно узимање 60 или 70. Предложио ми је да одемо у хотел «Језеро». Дошли смо у хотел «Језеро», контактирао је са једним човеком и стварно, убрзо је дошао сведок К.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Ви сада сами, ова четворица више нису са Вама?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја више њих не виђам, они су негде отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта радите Ви у «Језеру»?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Сели смо врло кратко. Дошао је сведок К и онда ми је рекао да требамо отићи на једно место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Марко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајор?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја нисам смео ни питати где ни како, рекао сам, у реду. Изашли смо их хотела, сели смо у «Рено» црвене боје, сомборске регистрације, «Рено 4» и кренули смо кроз град, Мали Зворник, прошли насеље и ишли према Ковиљачи, односно Лозници. Када смо излазили, дакле, скроз из Малог Зворника и

насеља, мало сам се уплашио, јер не знам где идемо, а већ излазим из града и тако даље и онда сам у себи проконтао овако: ако је судбина да живим, живим, али нисам га стварно питао где идемо. И ми смо наставили, можда после пар минута вожње, долазимо у зграду новог рибљег ресторана у Радаљу. Када смо ушли у ресторан, видим да шеф, односно особље да мења оне чаршафе и тако даље и онда закључујем да је он у хијерархији врло важан човек. Сели смо ту, ја и он, за нама убрзо долази сведок К.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то она Радаљска Бања?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Није Радаљска Бања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него баш Радаљ?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Тачно у Радаљу где је рибљи стари и нови ресторан, зграда до зграде, на обали Дрине. Долази после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долази К?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Долази К, иза њега долази Јекић Војо и долази човек из МУП-а Србије по надимку Саша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да је из МУП-а, представља се или?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јер када су дошли, ја тада први пут видим Јекића, Јекића сам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Јекић био?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јекић Војо, он је био службеник МУП-а Србије, иначе мој комшија, заједно смо у школу ишли, ја радио у МУП-у у Босни, он радио у Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није никада био у Зворнику Великом, да је радио?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Није, он је искључиво радио у Београду, једно време, мало у Лозници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Саша?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Мени је речено, Јекић ми је рекао да је он исто колега и да заједно раде у МУП-у Србије. Даље ја о Саше ништа не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд они ту, којим послом?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не знам. Углавном су дошли и кренуо је разговор, али некакав неповезан разговор. Јекић је помињао Други светски рат, четници, усташе, ово, оно, мало се дотакао наших места, да ето није било тога израженог, понеки је отишао у четнике, неки у усташе, а онда ме је позвао напоље да изађем. Изашли смо напоље и исти је разговор био, ето дешава се на одређеном, биће, неће бити добро. Ја сада не могу да сконтам човека шта хоће. Враћамо се поново у ресторан и у једном моменту ја се обратим Јекићу и кажем: Јекићу, ти знаш мене, знаш ми родитеље, знамо се, ето, најмање бар два колена и тако даље, ко сам, чији сам, какав сам, шта ви људи, заправо од мене хоћете? Када сам то рекао, мајор Павловић се је забацио на столицу, ја сам пратио да не падне са столице и чини ми се да сам ја као незгодно одреаговао, то што сам рекао. Међутим, он се вратио са столицом и у том моменту, био је један тајац. Видим да су сви они погледали у Марка, шта ће рећи, хоће ли шта реаговати. Он је ћутао. А онда ми Јекић каже: чуј, Фадиле, да ти кажем, у твом селу Шепку има триста црнокошуљаша и курда, смештени су у џамији и у Миралема Хасановића кући. Када је то рекао, вероватно је њему, ја не знам сада, могао је неко други од њих мене то питати и то рећи, а онда ја то разумем да би могао бити

изговор за напад на село и кажем њима да не верујем да може било ко бити доле, поготово ти, ајде црнокошуљаши, разумем, али неки курди, какве везе курди сада имају и тако даље. Казао сам да то сто-посто није тачно, али, људи, хајмо, хајмо да проверимо и да видимо. Приметио сам тада на Марку да је то мој предлог прихватио врло повољно и одмах је рекао, идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био у униформи?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каквој?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Маскирној униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неки чин или нешто?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не могу да се сетим, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте причали са њим, из које је он јединице, која бригада?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ништа ја нисам причао, нити сам смео питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто нисте смели да питате, да ли сте се плашили?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Видите да сам ја у Србији, да сам у рукама и да се ја сада распитујем одакле си ти, коме командујеш, мислим, нисам то смео ни замислити да питам. Дакле, одлучује се да се оде у Шепак и изврши та провера. Сведок К вози «Голфа» МУП-а Зворник, напред седи Јекић, седим позади ја, у средини лево и десно Саша и мајор Павловић. Одлазимо за Шепак. Када смо дошли на део пута који одваја за Ковиљачу и пролази кроз Ковиљачу, део пута који поред Дрине иде заобилазница, на тој заобилазници видели смо, а видео сам и ја, у три дела колону, можда цирка једно око два километра, војних возила са прикаченим хаубицама, топовима и тако даље и прошли смо, дошли у Шепак на мост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, та колона је у Србији још, пре оног моста?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: У Србији стајала, до је између, дакле, оног козлучког навоза и пута који одваја за Ковиљачу и доле, наспрам Ковиљаче, само обилазница што је доле. Када смо улазили у село, стали су аутом и онда је рекао Јекић и сведок К, да они неће улазити у село. Ја сам то разумео из разлога што их је заиста становништво села обојицу познавало и изашли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била ту барикада, то је муслиманско село, је ли тако?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Није било барикаде, уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Дакле, испред села излазимо из аута, ја, Марко и Саша и настављамо пешке у село. Дошли смо до Дома. У Дому смо затекли једно дванаест, петнаест младића мештана. Марко је са њима разговарао једно пет, шест минута, има ли кога, какво је стање. Они су рекли да су одлучили да предају оружје, јер је Лакић, неки из Пилице долазио и рекао да се оружје мора предати и мени су рекли, један ми се од њих обратио. Ја мислим да је он био секретар Месне заједнице и рекао, Фадиле, ми ћемо предати оружје. Ја нисам смео рећи, ни предај, нити не предај, јер ко зна шта ће се у будућности дешавати, него сам рекао, радите како је најпаметније. И то је што је мој разговор био. У селу никога није било. Био је само један мештанин Јање који није могао кроз барикаде у Пилици проћи, нису му дали, па се камионом, «тамићем» вратио код неке родбине и једини је он у селу био странац, да тако кажем, а да није мештанин. Вратили смо се поново пешке, с тим што смо готово скроз до Дрине дошли и тек близу Дрине срећемо да је по нас кренуо сведок К и Јекић. Међутим, када смо били тзв. Вулина окука, то је још једно петсто метара до Дрине, Марко каже у једном моменту, добро, каже, све, све, али како успоставити власт. Ја

не знам, никако нисам могао схватити, шта га је то забрињавало. Успоставиће се како се успостави, не знам конкретно на шта је мислио, али ја сам онда њему, када је већ поменуо успостављање власти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте тада били сами када сте кренули назад?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не, не, он и Саша, ушли у село, разговарали су са мештанима и сада се враћају сва тројица назад. И ја сам онда испричао да у току Другог светског рата иначе да су између Срба и Бошњака у тим селима било релативно добро, да није било страдања, да није било пљачке и ако би дошли од Брчког усташе и пљачкали и водили, онда би изашли припадници усташких формација и тако даље, па бранили и враћали то. Исто тако су радили и четнички припадници, тако да су спашена села да није било страдања. И сели смо, дакле, када су ови, срели смо се са аутом, дошли истим путем назад, дошли до рибљег ресторана, ја сам са Марком поново сео у овог «Реноа 4» и одвезао ме је у хотел «Језеро» и рекао, ти ћеш овде спавати. Сутра ћемо видети даље и закључао ме је. Ми смо негде по поноћи, дакле, то је већ био 09., дошли у хотел, могло је бити између један или два сата, када сам био закључан, а мени није био остављен кључ, него сам их ходника закључан. Мало ме је забринуло, тако да нисам ни спавао. Већ ујутру када је свануло, видим да шета испред хотела и Бошњака и Срба, из Србије, из Босне и тако даље, да би негде око девет сати, односно око осам сати, видим у једном моменту «Мерцедеса» у дворишту тог хотела, 190 и препознам тог «Мерцедеса» да је из круга МУП-а, којег смо ми били одузели у шверцу аутомобила, «190 КЕ», сиве боје и сада сам пратио да видим табле, јер тако је постављен, да ја табле не могу да видим, да бих се уверио да је то возило заиста то. И видим у једном моменту да особа која је рекла да се зове Слон, који је човек можда једно, корполентан, једно 120 килограма, повелики, који је када смо дошли први пут у хотел «Језеро» са хидроцентрале, он је контактирао Марка врло кратко и отишао. Дакле, тако маркантна особа, запамтио сам га и видим да је отворио задња врата, убацио снајпер и док је маневрисао, ја препознам да је то оно возило које је било одузето и стајало у МУП-у. Тада закључујем да је Зворник пао у потпуности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је, значи, узео кола која су била у кругу?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је тај, млађи, старији?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: То је особа једно 40, до 40 година, висок преко 180 и једно најмање 120 килограма је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате, нисам то схватила, да је он Слон?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Зато што га је Марко, када су у хотелу «Језеро», навече, 08.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно, први пут, добро?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Први пут, онда га је питао, шта је Слоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је он био?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем, тај човек је ту био?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте, јесте, био, дошао у салу ресторана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није са Вама седео, него је само тако?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Они су само контактирали, није седео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он му се обратио?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: И онда је он њему рекао, шта је Слоње, он га је зовнуо, сто или два од мене, нешто су поразговарали, врло кратко и овај је човек отишао, да бих ја сутрадан ујутру тог човека видео са овим аутом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Зворника, из Великог?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Око 10 сати почело је жешће бомбардовање и детонације су долазиле од града Зворника, али обзиром да ја нисам био окренут са собом Дрини, него унутрашњост, нисам видео, али су се детонације врло честе и врло јаке чуле. Никога нема да ми дође и да видим, тако сам се двоумио, да ли бежати, шта радити и одлучујем око 12 сати да одвалим врата. Одваљујем врата, силазим и бежим са намером да идем према Сакару где има бошњачког народа, да сачекам вече, пређем језеро чамцем и вратим се у Босну. То је моја идеја била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где да се вратите, ако је град пао, кажете?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Град је ниже, а ја бих сада прешао језером од града па до Дрињаче горе. Када сам дошао до хидроцентрале, добро се сећам да сам био на оним шинама где иде пруга на хидроцентралу, погледао сам од Бајине Баште, односно од Сакара да иде црвена «Тоуота» и да је то, како му је име; Поповић Свето, иначе припадник четничког покрета, из Зворника. Ја сам мало окренуо главу да бих избегао препознавање. Он ме је препознао, наспрам мене када је дошао, зауставио је ауто, изашао, прво је руком ухватио пиштољ и уперио га у мене и каже, откуд ти и опсовао ми је мајку. Ја сам рекао да тражим Марка Павловића, мајора, са којим сам синоћ био на некој размени и онда је, спасило ме је једно сто метара да сам продужио за сто метара, вероватно не бих остао жив. Али, с обзиром да је на аутобуском стајалишту ниже централе било бар једно седамдесет људи, жена, народа који је чекао аутобусе, онда је позвао ту стражу са централе да ме отерају у полицију. Стражари су дошли, ја сам кренуо испред њих и када смо прошли ту групу грађана који су чекали аутобус, један од тих војника ме је упитао, јеси ти онај синоћ што је наше војнике довео? Рекох, јесам. Онда су они пушке ставили о десно раме и рекли, полако иди и не бој се ничега. Тако сам дошао пред хотел «Језеро». Ту ме је чекало службено возило «Фића» и један полицајац станице Мали Зворник. Ставили су ми лисице, а онда право до хотела «Језеро», испод надвожњака, уз један поток и долину. Возили су ме, нисам ни знао да је дубоко такво насеље има и међу задњим кућама довели ме пред једну кућу где је било доста полиције, од које ја нисам никога познавао и закључио сам да је та полиција из унутрашњости. Није нико био из Малог Зворника, релативно сам познавао Лозницу, што значи да су сви били дубље из Србије или однекле. И када сам вођен на спрат те куће и када сам улазио на подест онај, када се завршавају степенице да би се ушло, чујем да је један референт који је радио на возачким дозволама, испитима, у полицији у Малом Зворнику, рекао, ухапсили су начелника Фадила и два стражара су стајала у том ходнику, мислим укусо постављени. Ја сам поред једног прошао и када је он видео мене, везане лисице, закључио је да сам то ја и ударио ме је кундаком у пределу слабине левог бубрега. Ја сам пао на колена, на лактове. И у моменту када сам покушао да се дижем, још једном ме је ударио. Онда сам пао дефинитивно и на главу доле. Тај полицајац је њих одгурнуо, мене убацио у суседну канцеларију. За једно пет до седам минута максимално, долази Марко и долази командир полиције из Малог

Зворника, Ратко Видовић и када је ушао у ту просторију, уперео је аутоматску пушку у мене и каже, ко сам ја, по каквом сам задатку дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је уперео?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Марко Павловић. Јесам ли ја некакав шпијун, агент. Кажем, човече Божји, појма немам ни о чему. Јуче си од 11 сати у контакту, уствари, рекао ми је, што сам бежао из хотела. Па, нема никога да ми каже шта да радим, видим да се гранатира и онда он се смирио, онда су ме спровели у Окружни затвор у Шабац, полицијском марицом оном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је тај 09. април?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: 09. април.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто тамо у Шабац?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја не знам зашто, једноставно су ме тамо спровели, доведен сам у Окружни затвор. Нисам стављен ни у какву просторију, нити ћелију и тако, него сам седео везаним лисицама на ходнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте дуго били у Шапцу?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Само преноћио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте после пуштени?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ту ме је добро претукао овај чувар затвора, јер је тамо у неким списима накнадно, после једно пола сата мог боравка видео моје име и презиме и дошао, опсовао ми је балијску мајку, како то ми своју државу хоћемо и почео ме је тући. Ја сам се борио да не сиђем са столице, јер би онда добивао ударце ногама и у једном моменту, тако како је он навалио, ја сам га одгурнуо, онако везаних руку и рекао му: човече, шта хоћеш од мене, ја мрава у животу нисам згазио. Нисам ја бирао хоћу ли бити Бошњак, Муслиман или не знам ко. И престао је више да ме бије. Сутрадан око десет сати пребацили су ме у СУП Шабац, јер нисам имао решење о притвору. Када је дошао управник затвора, више ме нису хтели тамо држати, нисам имао решење о притвору и одведен сам у МУП. Тамо сам остао до понедељка навече, у 12 сати, дошао је тачно у поноћ Јеки Војо и овај Саша и ја сам молио Јекића да са њим иде, питао сам, где он иде, он каже да иде за Бијељину. Рекох, одлично, онда ћу и ја са Вама, па ми види да изађем мало иза Бијељине према Тузли и да идем. Тада ми је Јекић рекао, Фадиле, слушај ме, не иди Дрини, нећеш остати жив, а нећу ни ја остати жив ако будеш са мном. Иди негде вамо, иди вани, то ти је једино решење и говорим ти истину. Ако останемо живи, видећеш да ће ти се све ово показати истинитим. Тада ми је дао, дали су ми возило полицијско, довели ме на аутобуску станицу у Нови Сад, наишла је нека екскурзија ови из Ћуприје, одакле је ишла и ја сам део у тај аутобус. Када сам дошао на границу, полицајка ме је питала где ја идем, па, рекох, сестро драга, ја бежим, рат је у Зворнику. Она ме је погледала и у пасош ми је ставила печат, а при себи сам имао пасош, од оног понедељка када сам водио децу на границу да их пребацим из земље. И отишла је, али је наишао цариник и мене је питао, шта ти имаш. Ја сам се благо осмехнуо и рекао, ја ништа осим јакне. А када ми је погледао пасош, име и презиме, рекао ми је да узмем јакну и да идем за њим. Ја сам изашао тамо где се преглед оне робе врши. Он је ставио у јакну, у један од џепова и прво што је извадио, извадио је списак ове четворице које смо, условно речено, са именима, јер ми је ујутру, када сам долазио у МУП, полицајац дао те генералије њихове. Ја сам то ставио у џеп и то ми је толико било, седам, осам дана, да нисам видео. Рекао сам њему да су ти војници које сам ја разменио и убрзо је дошао командир те граничне полиције са којим сам се ја

уписао у понедељак, јер њега сам молио да ми пусти децу из земље. И он ми је рекао, колега, ако ниси окрвавио руке, не бој се, а ако јеси, јасно је, ми смо професионалци и знамо. Рекох, нека се провери и нема проблема. Задржан сам ту још три дана, у три наврата Државна безбедност је са мношћом обављала разговоре. Углавном, њима сам рекао ово што сада говорим пред овим судом, с тим што су ме још питали, да ли је тачно да на Кули граду има 10.000 «зелених беретки». Искрено сам им рекао и данас-дан не знам, заиста не знам, да ли је ико био припадник до 08. априла 1992. године «зелених беретки», односно није се манифестовало јавно, а да ли је неко тајно, ја не знам. И онда сам рекао, нисам смео да кажем ни да има, ни да нема. Ако кажем 10.000 да има, не верујем, стварно не верујем, а онда сам изложио Кулу град дејствима војним, невиђеним, а ако кажем опет да нема ништа, опет, једноставно, закључио сам тада да сам у једној незгодној ситуацији и мој је био одговор да не знам, а стварно нисам знао. И након, дакле, три дана ту задржавања, мене су пустили, дали су ми једног, негде од Лесковца ишао је за Швајцарску, ставили ме са њим да идем до Немачке са њим, да ме ништа не пита, ништа не тражи, да ме вози докле ја желим. И тако је и било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам Вас оно када сам рекла Вас, размену, зато што оптужени, како га Ви зовете Марко Павловић, каже да је онда предложено да и Ви пређете заједно са тим лицима, да бисте избегли те ратне сукобе? Да ли је било неког говора о томе да се и Ви спасете на тај начин, ако дате ту четворицу или не?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја никада нисам, нисмо разговарали о томе да и ја идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Да сада то буде повод некакав мом спашењу или одласку и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то није било?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: О томе разговора није било. Надаље, по мом повратку из Немачке 1992. године у августу месецу, ја сазнајем како се коментарисало да је мене, односно моју породицу, Аркан спровео до границе. Ја Аркана у животу никада нисам видео, осим на телевизији. Надаље, ни са ким од било кога, био Марко, било ова четворица, било ко, нисам ни једну реч разговарао о превозу или помагању у евакуацији моје породице. Моја породица је пребачена између 9 и 10 сати из Великог Зворника у Мали Зворник и са грађанима Зворника и Јање и тако даље, дошли до Лознице, Новог Сада, даље за Немачку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви знате да се он не зове Марко Павловић, јесте чули некада?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Сазнао сам у току рата, да је то његов, да то није његово право име, него да је Поповић ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Вама се није представио?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Бранко Поповић, мени је се представио као мајор Марко Павловић и ја сам увек у тој комуникацији са њим, увек га ословљавао са Марко, господине Марко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сазнали на крају, шта је он радио, коју је он функцију имао у то време?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: После сам сазнао да је он био шеф те територијалне одбране општине Зворник и да је у својству тог положаја предузимао одређене

радње, успостављања власти, нове власти у Зворнику. И даље шта желим овде, исто пред овим судом рећи, ми смо, дакле, ову четворицу спасили од сигурне смрти. Не кајем се, јер сам поступао у складу са законом, грађанским и Божјим. Међутим, нисмо могли претпоставити, ја сам у једном моменту, посматрао, релативно млади људи и тако даље, нисам могао ни претпоставити да толики набој зла лежи у тим људима, особито у Репићу. Док сам радио после као командир полиције у Сапни, било је више пребега са слободне територије и размена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То причате, у августу сте се вратили, је ли тако?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: То је, дакле, септембар, па надаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта онда радите?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: И онда сам ја, учествујем у обављању разговора са тим грађанима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда постајете командир станице?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте. Добивам распоред из Тузле, обзиром да је Сапна део територије општине Зворник, која је наша била и тамо одлазим и онда сам сазнао каква су, какве су злочине, заправо, ова четворица, особито Репић и Жућа починили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова друга двојица, ко су они?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја не знам њихова имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да су и они починили?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја само говорим за Жућу и за Репића, јер је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте сазнали?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Поготово Репић, јер је цело време отприлике од доласка у Зворник 08. априла, па све негде до јуна или јула месеца, није уопште мењао изглед вањски свој. Перманентно је тај репић носио, тако да маркантног га је свет и запазио и онда је одлазио на Економију доле, где су били затворени цивили, одлазио је у Челопек у Дом, одлазио је на Циглану, одлазио је у «Нови извор» зграду и онај део града иза МУП-а према Дивичу. У том хрид, такозвани, ту је учествовао у покољу четири комплетне породице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то све сазнајете, то док сте били у Сапни?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: То сазнајем у разговорима са грађанима који су са српске територије прелазили овамо на бошњачку страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сви њега помињу?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не сви, него они који су га видели у тим стварима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само њега?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Људи који су били притварани, шта се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само њега помињу или још некога?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Помињу и друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Али, ја не знам, о свему постоји забелешка и све је то констатовано и предато у Центар безбедности, односно МУП тузлански и тужилаштво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да се тамо води неки поступак против неких људи? Да ли Вам је нешто познато везано за те догађаје о којима сада причате, у Тузли, јесте чули нешто о томе?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули, реците нам?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесам чуо да је било хапшење тројице, четворице у Зворнику и да им се суди. У ком домену и шта конкретно им се ставља на терет, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада скоро или?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Скоро, ових последњих дана што је било, у овој години.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ухапшен, јесте чули то?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не знам ја имена, али знам да је било хапшење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зворнику да је било?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да се вратим на оно, кажете, то десет, дванаесет пута причате телефоном са овим мајором. Јесте Ви схватили, у чије име он то тражи од Вас захтева да се пуне? Да ли у своје или у неко туђе име?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја сам разумео њега да је он представник војске, односно да је учесник команде и да зна податке око војних јединица, војних структура које су нападале на Зворник, односно да је заиста неко војно лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је војно лице? Јел помињао сведока К, да он то тражи или да је он њега замолио?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? Он само говори, значи без помињања некога другог? Јел Вам познато да је тај разговор сниман са овим људима, да је Алић нешто, Асим можда снимао? Да ли Вам је то нешто познато?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја знам да је један грађанин доведен са камером да снима. Шта је са тим било, верујте не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тим снимком?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Да ли је успело, да ли то постоји и да ли то је уништено и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли имали они неке легитимације, неких организација?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве, да ли се сећате?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Имали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви то видели или?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесам видео, опет Вам кажем, на почетку свог исказа сам рекао да ја нисам детаљно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само ако знате?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Знам да су биле пропуснице Српског четничког покрета, Српске добровољачке гарде. То двоје сам видео и прочитао. Остало нисам загледао. А они су имали тога више. Сада, да ли су све од ове две формације или су неких других, не бих то знао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај сведок Алић Асим да сте Ви превели њих преко бране, а да Вам је заузврат Марко гарантовао да ћете проћи кроз Србију са породицом, а онда за Немачку и да он то тада ваљда није ни знао?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: То није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у контексту онога што сте малопре говорили, је ли тако? Како Ви то објашњавате?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Није то тачно. Марко је ево ту и ја сам ту. Ја са Марком у вези моје породице и мене уопште нисам слова поменуо, јер нисам имао ни разлог. Моја је породица између 9 и 10 пребачена у Мали Зворник и отишла је и ја за њих

нисам знао десет дана, једанаести дан сам сазнао, односно нашао у Немачкој. Према томе и знам, рекао сам Вам, такође да ми је 08., око 4 сата поподне, близу 4, оријентационо, дошао полицајац и рекао ми да ми се супруга јавила са Аутобуске станице из Новог Сада. И ја даље нисам знао куда ми породица иде и где се налази, следећих наредних десет дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви чули за неког Бобана и за неког Жуну? То су нам овде и у одбранама, нешто се та имена помињу. Јел неко тукао ту четворицу, пре него што сте их Ви, кажте, распоредили по тим собама и чували, штитили, том приликом, када су ухваћени ноћу, да ли знате, на барикадама, док још нису стигли у МУП? Нешто сте се пред хашким истражитељима о томе изјашњавали. Да ли су били неки резервни полицајци, неки Рефик Ахметовић? Да ли Вам је познато то?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај? Да ли је то резервиста или активни?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Активни полицајац је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су га звали Бобан?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесу, зато што је некада у Загребу он ударио Бобана, па је добио тај надимак на утакмици, у неком инциденту тамо. Ја ујутру када сам дошао, дакле у МУП и видео њих, нисам смео ништа говорити, због наше стране, да ли су и шта је се дешавало, али у једном моменту када су били са мном у мојој канцеларији насамо и када сам од њих тражио кооперативност у циљу њихове безбедности и спашења, онда су ми рекли да их је приликом довођења у МУП, били су на неки начин блаже малтретирани, да ли ударањем и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што ови оштећени.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Али су рекли и то, добро је, али није важно, ево живи смо и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Жуна, ко је тај?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Жуна ја мислим да је то резервиста неки и сећам се да је био надимак, али активни није, вероватно мора онда бити резервиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што нам оштећени у току истраге, који су били заточени по својим казивањима у Дому културе, сви наводе да је тај Репић приликом улазака тражио Бобана и Жуну, па Вас питам, да ли постоје таква лица?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Бобан постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су постојала?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: И Жуна постоји, али не знам ко је, вероватно постоји, кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћете да направимо кратку паузу, па да видимо после питања да ли има?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Може.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза, ради одмора, у трајању од 25 минута, ради одмора.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави након одмора, у 12,05 часова.

НАСТАВАК САСЛУШАЊА СВЕДОКА ФАДИЛА МУЈИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли Ви још нешто да нам кажете, евентуално што сте хтели, што сте пропустили?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Углавном све би то било то, једино још бих истакао да је господин Брано Грујић као председник СДС непосредно пред рат свесно, а и у договору са осталим руководством, доприносио да се компликује безбедносна ситуација на том подручју општине Зворник. У том погледу како се је сада грађанство српске националности показивало и доказивало његова угроженост и евентуално на могућност заједничког живљења, па је тако било разних приговора на рад органа, достављани су разни спискови, тако да се сећам да је у октобру месецу 2001. године, 1991. године, од стране СДС који је презентирао Брано и Јово Мијатовић, списак од 19 лица, почев од педесетих година, па непосредно до пред рат, која су суицидно страдала, односно утопила се у Дрини, извршила самоубиство и тако даље, да су та лица неразјашњено и није доказано стварно, којим случајем је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно што сте причали пред истражитељима, је ли тако?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви онда проверили?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја сам онда на три места проверио кроз ону архиву и документацију СУП-а Зворник, Кантоналног, односно Окружног тужилаштва и Окружног суда и нађем свих 17 и установим, ко су били истражне судије, ко су били тужиоци, ко су од службених лица полиције и инспектори. Углавном према документацији, сви су случајеви разјашњени и задокументовани да су били суициди, односно самоубиства и ја када сам то изанализирао, онда је 80% у тим догађајима учествовали су Срби и то сам на једном састанку, када је био господин Брано и овај Јово Мијатовић и пред начелником Мустафићем, презентирао те податке и рекао: ако сте угрожени, онда сте угрожени сами од себе. Међутим, и Јово и Брано уопште нису показивали никакав интерес за тим извештајем, за том анализом, једноставно су прешли преко тога као да ничега није ни било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај списак презентирао, та лица, за која су наводно, убијена?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: СДС

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А СДС?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Који су донели у МУП Брано и Јово Мијатовић и онда када сам ја то све изанализирао и прибавио податке, на следећем, након два-три месеца на састанку ја сам им то дао, анализу, али нису чак ни отворили и једностасвно су се онако индолентски односили, када су ове податке чули. А њима је, том односу допринео и сам Мустафић, јер је рекао, немој Фадиле о томе, тако да сам ја завршио. После сам са тим начелником имао једну мању препирку, што није званично презентирао тај извештај, да извештај оде у странку и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то Вас нисам до краја питала, да ли сте то до краја рекли, када сте се враћали то пешке, кажете, у Шепку из џамије, Ви, Саша и Марко, па он каже, како успоставити власт. Нисам то разумела. Да ли он то Вас пита или сам?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не, он онако, једноставно каже, како, нисмо ми били то у никаквом разговору, па да он то разложно мени каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком је то контексту?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Него он само, њему се у једном моменту отима само израз, како успоставити власт и ја када то чујем, контам сада и ја, шта је проблем ту. Дође нова власт, устројба је таква, нови су и органи, нисам видео неке компликације и онда ја њему говорим какви су односи у току Другог светског рата и пре и после били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што сте објашњавали?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Господине Мујићу, ова Ваша прича око ове размене, некако је мало недоречена остала нама. Ви сте у то време били начелник полиције, Вас зове неки потпуно непознати мајор. Ви се не распитујете ко је тај мајор. Одлазите са та четири лица у размену. Јесте ли имали сагласност Вашег начелника?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Он је дозволио да се та лица размене?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ево сада ћу Вам то још једном поновити, ако дозволите. Јесте Ви завршили са питањем?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесам, јесам.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Видите, представља се мајор Марко Павловић и пита, јесу ли војници ти и ти овде. Чак и каже, описује их делимично. Сада ја доводим у везу да тај ко ме зове има података и да зна ситуацију. На крају крајева сада, како ја да сада са тог аспекта на телефону проверим, је ли то тај, ко је тај и хоће ли ми рећи и како ја могу проверити. Али ја сада долазим до утиска даље у одвијању непосредно догађаја, када ме зове пуковник Бошковић из Београда и тражи двојицу који припадају војној полицији, односно припадници ЈНА, па ме зове генерал Јанковић из Тузле, онда ја добивам комплетан утисак да то заиста јесте неки мајор, али ко је он и шта је он и одакле је он и где је он, мене то мање-више није ни занимало.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, Ви кажете контактирали се једанаест пута. Да ли се било када од тих једанаест пута било где Ви распитасте, ко је тај мајор? Ви ипак идете са четири лица код тог мајора. Шта сте размишљали,

ко зна ко је то, шта је, шта може да ми се деси, јесте се распитали ко је тај човек, где ја то идем?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Где да се распитам?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, начелник сте криминалистичке полиције, ваљда сте имали неких канала Ваших где сте могли да се распитате?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Никаквих канала, госпођо судија, нисам имао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Реците ми, зашто када полазите на ту размену, зашто Ви носите пасош у џепу?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Пасош се мени задржао у кошуљу са којом сам у понедељак ишао у Суботицу и случајно сам га од куће понео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, како се десило да Вас тај мајор, да тако кажем, на неки начин пређе, никаква лица нису била заробљена, муслиманска?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Тако се десило.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: То Вас је он прешао?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Испада да јесте, али сада када погледамо фактичку ситуацију, испада и да није, да су они могли увек узети колики хоће број грађана и радити шта су хтели, у смислу реванширања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, да ли сте са Војиславом Јекићем разговарали у вези размене ова четири лица?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Пре размене?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Никада нигде нисте са њим разговарали о томе?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Никада, мој први контакт са Јекићем је био у ресторану рибљем у Радаљу, када смо ја и Марко дошли, када је дошао сведок К и када су тада дошли и Јекић и овај Саша. Тада ја први пут видим, дакле, већ је размена.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Шта је, Војислав Јекић ту случајно дошао или како?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Мислим да није случајно, да је имао одређене задатке, јер сам видео после да су углавном из МУП-а Републике Србије, ангажирани сви они припадници који су пореклом из Босне и који су знали прилике на одређеним подручјима и мислим да је имао неки ангажман, али какав конкретно, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, реците ми, пошто је Ваш син овај од 17 година имао проблема да оде у иностранство, како је после решен тај проблем, како је после отишао?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Отишао је тако, што је супруга у уторак извадила то одобрење од Секретаријата народне одбране, тако да су у среду када су отпутовали, отишли без сметњи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Како сада то одједном је могла да извади, а пре тога није могла да добије то?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Нисмо ми знали, дошли смо на границу без тог одобрења да се напусти земља и када смо сазнали да и он мора имати то одобрење Секретаријата народне одбране, да може путовати у иностранство, онда смо по повратку, сутрадан, уторак извадили то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Након Вашег повратка у Зворник, рекосте негде у августу 1992. године?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не Зворник, у Тузлу, односно Сапну.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесте ли чули за ова дешавања у Зворнику, што је предмет ове наше оптужнице?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Шта сте сазнали у том периоду, мај, јуни, шта се то дешавало у Зворнику?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: На основу оних разговора у којима сам и ја учествовао, у обављању информативних разговора, пошто сам претходно рекао са особама које су вршиле пребеге са територије које су држали Срби, на територију коју су држали Бошњаци, они су ту територију звали својом слободном и када би долазили из безбедних разлога, обављали смо информативне разговоре са њима. Између осталог, неколико људи је било који су запали у те логоре, да кажем, затим припадника ближње или даљње фамилије који су настрадали и пружали су нам те податке и сазнања, како је дошло до ликвидација, покоља у Зворнику, притварања, мучења и тако даље. И онда смо сазнали да су највећа страдања била Технички школски центар у Каракају, да је то био «Алхос», да је то била зграда Економије, да је то био Дом у Каракају, да је то била зграда управна «Новог извора» и чак је сада Суд за прекршаје некада где је био затвор, то су и затвор формирали ту и онда смо добивали информације како и на који начин су лишавани живота одређени људи. И већ смо, дакле, у току 1992. године, ја сам знао да је сечења екстремитета било, да је било навођења родитеља и сина на блуд и тако даље, да је било стрељања, да је било урезивања крста на чело или лице и једно ето тако грубо, ликвидација људи, у свим овим објектима које сам набројао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Шта су Вам рекли, ко је то радио?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Углавном да је то радио тај звани Репић са својим братом и да су још, углавном, он је понајвише тих лишења као самостално вршио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јел то она два лица што сте Ви разменили?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Која два?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, помињете Репић и још један?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте, јесте, та, та и да су у таквим ликвидацијама учествовали и да је било и других лица, ја сада не могу Вам тачно рећи надимке и имена. Углавном је то све забележено и дато даље у МУП, односно Државној безбедности, односно Тужилаштву.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јел Вам неко помињао улогу Марка Павловића у том периоду, у тим дешавањима, у тим догађајима?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Марко Павловић по овом мом што ја знам, помињан је у евакуацији и прогону Козлука и Скочића и помињан је у једном моменту Шепка и да је долазио на преговоре, да је, једноставно организовао и тај егзодус и то протеривање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Шта је помињан конкретно за Козлук?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: За Козлук је помињано да је долазио у Козлук и да су те преговоре вршили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јел још нешто спомињан? Да ли је он на неки начин учествовао у одласку тих људи из Козлука?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Па, учествовао је у тој групи људи који су организовали превоз, прикупљање људи, пропаћивање, не знам даље, како је одрађено са Републиком Србијом о прихвату тих прогнаних и тако даље. Вероватно је и ту било неких договора, разговора и слично.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, хвала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само ево да се наставим на ово што Вас колегиница сада пита. Да ли сте Ви лично разговарали са ким од људи из Козлука?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јер остаје сада проблематично, људи из Козлука су преко Србије избегли у иностранство. Тамо сте и Ви у иностранству, пар месеци, па нас сада занима када и од кога добијате те информације? Ви сте се вратили у августу?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја у контакту са мештанима, дакле, 1992. године по мом повратку у Босну у контакту са мештанима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су се људи из Козлука, сада такође, као и Ви, тих месеци, каснијих враћали, између осталог и у овај?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Па, јесте, и сам се Фадил вратио, Бањановић се вратио, дошао у Тузлу и тако даље. Ја сам, дакле, сазнао по мом повратку, добро, ја сам знао и у Немачкој, јер је и моја фамилија из Шепка транспортована на Лагатора, после Лагатора на Палић и онда смо се организовали у иностранству, у Аустрији, Немачкој, Швајцарској и прикупљали смо новац и средства да извучимо људе са Палића и то нам је и успевало у извесном броју, да смо вадили те људе. И онда сам дошао до сазнања да је у таквим депортацијама, долазио на преговоре и разговарао са руководством Месне заједнице Козлук и Марко Павловић и Брано Грујић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да, добро. Говорили сте нешто о томе да је председник ваљда општине тадашње, председник Кризног штаба, муслиманског Кризног штаба, што би рекли, за разлику од овог српског, јер су били, како сам схватио, добро подељени и да ли рекосте, Капицић, начелник?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: ТО.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: ТО, да су ишли на неки разговор, да су морали отићи на неки разговор код Аркана у хотел «Језеро»?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да су се вратили испричали да их је овај тукао?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су причали о томе, да ли је тамо тучен још ко?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Рекли су да је пар пута да је Аркан ударио и Брану Грујића.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да је и Брану Грујића?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ударио шамаром.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јер смо чули те такве тврдње?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Чули смо те тврдње овде, да је тукао и Брану Грујића и још неке, али смо чули и тврдње да ова двојица, значи Капицић и овај други, нису тучени, него само су гледали како туче Грујића и остале?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Верујте, ја то не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, добро, али су они изгледали, тако сте описали да су изгледали као неко ко је?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Оно, да су у шоку, да су преживели извесну тортуру и то је давало њихов лик. Да ли јесу и да ли нису фингирали, ја Вам то не могу рећи, али су рекли да су били претучени, односно ишамарани од Аркана и да је ултимативно тражио да се преда оружје и преда Зворник и успут је пар пута ошамарио и Брану и рекао, зар се овако брани српство. Ово Вам цитирам реч која је речена.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ти људи који излазе и са којима се Ви срећете у Сапни, који излазе из Зворника и причају о томе шта се тамо дешава на овим разним локацијама о којима сте говорили, да ли су помињали, поред овог Репића, да ли се сећате, евентуално и једног другог надимка, надимка, не имена, надимка?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Углавном је помињан Репић, помињан је Жућа и сада тренутно, не могу да се сетим, још једно два надимка, док не би погледао у архиви и тако даље, али је понајпре и понајвише.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, ја Вам нећу рећи пошто, бојим се да би било ипак сугестија. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нешто. Овде нам је предмет депортација људи из Скочића и из Козлука, неких 1822 Бошњака. Да ли Ви знате датум, обзиром да нисте били ту, да ли сте после чули, када је то било, месец барем, када се то десило?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја мислим да је то био јуни месец или јули месец, јуни месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми имамо овде тај датум, а знамо и датум за Шепак. Да ли Ви можете да нам кажете, колико је то у односу на Шепак, на излазак људи из Шепка?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Шепак је депортиран неколико дана након Козлука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта знате о томе, о начину, да ли сте чули и за једно и за друго из непосредних исказа тих људи који су депортовани или Вам је неко причао како се то дешавало, а да није учествовао, да није био исељен том приликом? Хоћу да питам, да ли је то на исти начин одрађено, ако Ви знате, ако сте чули, или није? Односно, ми овде имамо одбране оптужених који кажу да су они из Козлука и Скочића отишли добровољно за Србију, а потом за Аустрију. Да ли је Вама нешто о томе познато, о тој могућности, да ли постоји и та могућност?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: О добровољности нема говора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема говора? Како Ви знате да нема говора?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Све је била присила. Ја то знам у односу на ону хронологију преговора која је вршена исто са руководством и где је ултимативно тражено, нема живота, морају да иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам мало објасните. Ко је преговарао?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: То је говорио Фадил Бањановић, то имају сада људи у селу којима је ултимативно наређено да се морају исељавати. У мом селу, ја не знам особе сада које су испред српске стране контактирале са руководством села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шепак?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте, али је неколико дана, али краћи период, по депортацији Козлука и Скочића, депортован и Шепак и то на Лагатор у Лозницу и да је у тој депортацији учествовала возила Лознице «Транспорта», да су учествовала возила «Дринетранса» и да мештани углавном знају све те возаче, да ли именом и презименом, да ли надимком, или само именом и презименом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта кажу ти Шепчани?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Једноставно, наређено им је да морају напустити, да иду, да се иселе из села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел пре тога су биле неке борбе, некакво угрожавање њихово ту, да ли је неко ту малтретиран у селу, да ли су они били безбедни?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Било је перманентно пуцање око села, рафално и једна граната је пала у село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко погинуо, да ли је неко страдао?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Убијена су три лица, али то су биле ликвидације доле код моста, а не у овим, да назовем, оружаним нападима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел их неко нападао ту у селу?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте, јер село Шепак је окружено са источне стране Републиком Србијом, са свих других страна су српска насеља и сада на ободима села, можда километар, од петсто метара и тако, било је припуцавања повремено на село и ударано је по селу, тако да су по кућама или улицама, распрскавали се меци и насумице је пуцано, али углавном да се створи страх и да се створи дефинитивна одлука народа да се исели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су Вама причали Ваши, то су Ваши мештани, из Вашег села? Јесу ти исти који су их нападали и наредили да иду или не?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ко је њих нападао, они не знају, јер је то било са околних брда, шума, било је припуцавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко им је наредио да иду?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Имају, они знају по имену и презимену, ко је њима долазио на преговоре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то неко из Зворника од ових које ми помињемо или неко непознат, из којих структура, из којих органа?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не знам ја то, ја не могу Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, Ваше је село?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Моје је село, али ја нисам сада прикупљао обавештења, нити сам се у том смислу спремао за ово сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, како знате за Козлук да је то баш, кажете, Марко Павловић долазио?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: За Козлук знам, јер кроз информативне разговоре и кроз разговор са Фадилом и кроз медије док смо били у иностранству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је било, ипак, Козлук је био пропраћен? А у Шепку, колико је људи било, да ли је било мање или?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: У Шепку је било, село броји негде око 2.000, једна хиљада је већ успела на друге начине отићи. Ја, по мојој процени, између 800 и 1.000 да је депортовано из села. И онда моја фамилија је причала да су били регистровани од Међународног црвеног крижа у Лагатору. Надаље, када су дошли тамо, било је покушаја одвајања мушкараца и жена и деце, да се мушкарци транспортују за Тутин и Сјеницу, а да се жене и деца оставе ту, односно, не знам шта са њима да се уради.

И онда су добили дојаву од одређених Срба из Лознице, да нипошто не дозволе раздвајање. У противном, ови мушкарци више неће остати живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се дешава када су већ прешли у Лозницу?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: То се дешава на Лагатору, већ када су тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то Лагатор?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: То је један део града, а ту је смештен Спортски центар и близу је игралишта мислим «Полета».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, тих 1.000 су раније изашли, значи ови други, нису и они хтели да изађу, они су хтели да остану, ако кажете, ови први што су изашли?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Први су бежали, зависи колико је ко био плашљив, међутим остали свет који није имао ни куда да оде са свог, остајао је, све дотле док дефинитивно није било наређено да напусте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поменули сте нешто Јову Мијатовића у пар наврата. Ко је то био? Док сте Ви били тамо, да ли сте га виђали ту, до тог 09.?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком својству је он био, шта је радио, ко је он био?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Он је био у врху СДС, конкретно не знам да ли је имао неку функцију. Углавном је увек долазио на те састанке испред СДС и разговарали су о текућој проблематици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре рата?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре сукоба?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је дошло до привођења лица, четири лица на барикади, знате ли ко је био на барикади, где су они лишени слободе?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: На барикади су били грађани града Зворника и евентуално можда који резервиста, а барикаде су грађани спонтано формирали, а у уторак 07., када се формирао овај Кризни штаб, онда су и од стране Кризног штаба подржаване те барикаде и углавном су постављане биле на улазе у град, од Каракаја, од Снагова, од Сарајева, односно Дрињаче и на мосту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су то биле једнонационалне групе на барикадама?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесу, једнонационални су били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Према Вашем казивању, закључио сам да је побегло пет војника, ово што се дешавало у Шепку.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не у Шепку, у Сапни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Сапни, пет војника, а рекли сте прво двојица, па онда двојица, знате ли шта је било са петим?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Пети је нађен у току понедељка, 06., али ја не знам процедуру ко га је нашао и где је предат, углавном жив и здрав је враћен у војску.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви знате, ко је овде оптужен у овом поступку?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не знам, не знам за све. Поједине сам препознао сада када сам ушао, а ове друге не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли неке по имену?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Знам Марка Павловића, знам Брану Грујића и мислим да сам и Вучковића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули можда или сазнали надимке оптужених?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не знам надимке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Што се тиче, за Репића знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У реду је, хвала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок је рекао да је у понедељак 06. априла дошло до поделе МУП-а. Срби су отишли и формирали свој МУП у Каракају. Како је то било, како се то десило, ко је то рекао? Да ли је он имао нека сазнања о томе, ко каже, одосмо ми у Каракај или ко оде, мало конкретније о томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Неко тело које би могло наредити поделу, није постојало, нити би ми, бошњачка страна пристали.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, ко је међу вама, ко је рекао да они иду у Каракај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви сазнали, ја сам схватила да сте Ви сазнали да су они само отишли у «Алхос»?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Када смо дошли у понедељак ујутру на посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њих нема?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Један мали, мањи део радника српске националности је дошло и то у оним почетним сатима, почетног радног времена. Већина није дошла и онда ми сазнајемо да су они себи формирали нови МУП и да су у Каракају и да тамо раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: И ови су се задржали.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, то не треба, само како су. Друго питање, постојала је та територијална одбрана у великој Југославији, био је командант неки Капићић њихов. Занима ме, е сада, шта се десило са тим оружјем, са том опремом, уопште са том територијалном одбраном тада?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Оружје је изузела ЈНА и изузела је и евиденцију, углавном пре рата на најмање пет-шест месеци, а можда и више, не сећам се датума, али је далеко пре него што је дошло до ратних сукоба у Зворнику, ЈНА изузела сво оружје ТО и изузела је документацију.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Која ЈНА, јел то ова што је дошла из Јастребарског, која?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не, не, не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Него која? ЈНА из ког гарнизона, из које јединице?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Морало је, територијално надлежан је био корпус Тузла.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, значи они, корпус Тузла?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, добро. Рекли сте да је ова из Јастребарског јединица ЈНА под командом капетана Драгана Обреновића семестила, дошла ту негде у децембру или јануару, децембру 1991., јануару 1992. и да семестила ту на неком простору код Дома културе у Челопеку. До када је ту била, када је отишла одатле, са тог простора?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ту је затекао и рат и не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како су се они нашли у Сапни, да ли то знате?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Нису се они ни нашли у Сапни.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сам Вас разумео.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја не знам сада ова три возила у којима је било, ево пет војника, тај заставник и не знам, можда.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви сте овде сада рекли пред судијом, да је дошао Драган Обреновић код Вас и да је рекао да морате вратити војнике или ће сравнити Сапну, из тога сам закључио да је то та његова јединица била у Сапни, ја сам из тога закључио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас пуномоћник, да ли Ви знате, која је то јединица, та три возила, да ли су они припадали?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не знам ја, они су углавном били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Челопеку, или су то неки други?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: А којој јединици су припадали, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он долази за њих да ургира, Обреновић?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: А он долази и каже, да ми вратите војнике у року од сат.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Од када почиње да се исељава српско становништво из Зворника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То на викенд и оно што сте причали?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: То је претходна два викенда.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, а да ли је то под неком принудом или не, да ли је било неке принуде над српским становништвом?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ми то не знамо, ми само примећујемо то догађање.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Ви сте рекли да је донета одлука да се евакуише МУП, тамо не знам када, 08., 09.?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: 08., 08.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: 08., а где да се евакуише, где сте се евакуисали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекао је.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Према Липљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Село Липаљ.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: То је био резервни положај ратни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само ове, судија, председник већа је питала одакле иде тај напад Срба, Ви сте то објаснили, али да ли то иде преко Каракаја, да ли они морају да прођу кроз Каракај када улазе, тај главни српски напад, који кажете да је из Малог Зворника и са тог брда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко ког моста иду?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како улазе у Зворник, да ли улазе преко Каракаја?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја Вам онда морам објаснити мало територијално како изгледа.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Колико ја знам, Мали Зворник, па Дрина, па Каракај, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има два, нема само један мост.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Искључите територију Републике Србије, искључите Дрину, дакле, на левој обали, ако кренете са севера, уз Дрину, дођете у Каракај који је углавном индустријска зона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и ту има онај мост велики, је ли тако?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Мост је исто у Каракају, па онда иза моста неколико фабрика има и сада том страном, како бих Вам то објаснио, венац један који спаја, иде иза горе Зворника.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Иде ли напад из Каракаја на Зворник?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Иде.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, ето то.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Иде од Каракаја према Зворнику.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Е сада да питам другу ствар. Да ли знате, приликом тог освајања Зворника, 08. или 07., да ли је неко погинуо од грађана Зворника, убијен или погинуо или страдао од гранате или тако некако, да ли то знате Ви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду, да ли је било мртвих?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У граду, за време освајања?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја мислим да није било, нити смо добијали информације о мртвима, дакле, 08. до 06, 7 сати навече. Да ли је од 6, 7 сати, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сведок је после и отишао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, отишао је, јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо друге који су били у граду Зворнику.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: И углавном било је нешто лакше рањених, али погинулих, никога није било.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Питала је госпођа Анђелковић је ово питала, око овога, ја бих Вас замолио да кажете децидирано ко Вам је рекао, идите у ту размену, да ли Вам је неко рекао? Да ли Вам је рекао то Капицић или овај, како се зове овај Абдулах или председник општине, Абдулах је председник општине, а овај је Осман, начелник. Рекли сте да сте се са њима двојицом састали?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Приметио сам код суда и код Вас да теже разумете ову ситуацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте нас да видимо, пропитајте нас.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не, не, ми смо сви били у извесном шоку, ми смо сви били у великој дози страха, у таквим околностима, сврсисходно расуђивати и доносити закључке, није могуће, али с обзиром да сам ја ипак имао искуства и у служби и тако даље, морао сам, јер ове радње нису само по мом нахођењу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Него?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Него сам упознао председника Кризног штаба, начелника МУП-а, то сам говорио и Асиму Алићу, остали су људи, грађани.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, Ви сте њих упознали, па, јесу ли се и ови сложили са Вама да идете у ту акцију?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесу. Па, ја сам и остао, иначе мени је било најлакше ићи са том групом, евакуисати се, прећи и отићи у Тузлу. Никома длака није фалила, који су се евакуисали.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ништа, ја само хоћу да знам, ништа друго.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја сам се, да тако кажем, увалио у незгодну ситуацију, могао сам главу изгубити.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али имајући у виду да интервенише овај пуковник из Генералштаба, да интервенише овај генерал, командант Тузланског корпуса, да интервенише Марко Павловић, мајор, да ли сте Ви мислили да су то неки значајни људи или да нису или да су обични војници? Јесте имали тај осећај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га то већ, како га је доживео, то смо већ питали.
СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Молим Вас, председавајућа, да му објасним.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте нешто што нисте, нешто ново ако има?
СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Био сам убеђен да је, када је рекао да је генерал Саво Јанковић, да је он то заиста и био. А ево зашто.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, слажем се да је био, него ово друго.
СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Препознао сам његов војнички глас и сви генерални имају отресите оне речи.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није спорно да Вас је он звао, није спорно, него сам ја питао, да ли су ови некакви «штихови», да ли су некакви фактори, да ли су нешто, чим они зову? Јесте ли Ви то мислили?
СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Мајор, па знате ли Ви шта је мајор у било којој војсци.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, знам ја да је он мајор и штих и да је генерал и фактор и да је пуковник, али да ли из тога што они за њих питају, мислите, ко су ови људи, зашто се толико интересују за њих, односи се на њих?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам ја то већ, питала за мајора.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, добро, у реду. Ја имам још једно питање. Шта је био брат сведока К? Поменули сте га.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај што је звао?
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Какву је имао функцију?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кући код овог Николића?
СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја не знам да ли је он имао функцију у врху зворничког СДС, али је увек се вртео у просторијама СДС, долазио на некакве састанке и заиста не знам да ли је имао комплетно неку функцију и задужење.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више питања.
СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Међутим, овога 05. навече, када сам те војнике, он је био на тој барикади са својим сумештанима места Бошковићи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.
НАТАША КАНДИЋ: Ја бих замолила да нам сведок тачно каже, ко је чинио Кризни штаб бошњачки?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, 17, 18 људи.
НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли он зна, ко је чинио овај српски Кризни штаб?
СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не знам.
НАТАША КАНДИЋ: Не знате ни једно име?
СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не знам, могу претпостављати по функцијама, двоје, троје људи, а да сам знао све људе који су припадали Кризном штабу, ја то не знам.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли Вам је познат неки Раде Перић, да ли знате, шта је он био у Зворнику?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту има имена која су са псеудонимима, имају по словима, пазите, молим Вас.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Слово Н.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада супер, сада смо тек све рекли.
НАТАША КАНДИЋ: Добро. Рекли сте да су Ваши родитељи и мештани да су доведени у Лозницу. Шта се збива са њима? Шта Ви чујете од Ваших родитеља, од других, шта је било? Значи они долазе, доведени су у Лозницу и шта даље?
СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Мислим да су дакле, од краја или почетка јуна, готово цели јули задржани тамо. Чак им је у посету долазио и муфтија београдски, да су

долазили и ови новинари светских агенција, телевизија и тако даље и наводно да су регистровани од стране Међународног црвеног крижа и боравили су тамо, покушај овог одвајања и транспорт мушкараца за Тутин и Сјеницу.

НАТАША КАНДИЋ: Каквог одвајања, извините?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорио је сведок, одвајање мушкараца и жена, покушај који је спречен.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: И онда је дошло до тога да су они са Лагатора, односно из Лознице пребачени за Палић и на Палићу су остали, мислим до краја септембра, када су, дакле, од августа, септембар, по групама отишли за Мађарску, односно даље.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Може ли овде да нам сведок каже колико је тада водио рачуна, они су били у МУП-у, да се на законит начин понашају. Данас када зна ко су били ти људи, да ли мисли да су исправно поступили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све објаснио, немојте да понављамо, све је рекао, да и даље сматра, обзиром да је он био припадник МУП-а и председник законите власти.

НАТАША КАНДИЋ: Имам још једно питање. Да ли је сведок можда чуо причу о томе и да ли зна нешто о томе, да је Аркан плаћен за заузимање Зворника, да је «Глиница» то платила, да ли је некада чуо нешто о томе и да ли зна нешто о томе?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Господине Мујићу да ли можете да нам кажете, Ви сте пред крај Вашег сведочења дали једну општу, паушалну оцену, да су Брано Грујић и Мијатовић били национални реметиљички фактор, ако сам добро разумео у општини са стране тог СДС, па сте поменули у том контексту нека или под сумњивим околностима, али довољно неразјашњена убиства, самоубиства, несретне случајеве, око 16, 17 људи на подручју општине Зворник. Да ли су то они постављали у редовној некој процедури као чланови неких општинских структура, као посланичка питања или као, па мало то да ми појасните, мени је остало то некако нејасно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што сте рекли из СДС да је дошао списак?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ако можете то да нам мало појасните. Да ли је то списак услед њихове неинформисаности о тим догађајима у старту било, па сте Ви то тако закључили или, па сте се Ви позабавили тиме да то прибавите, те доказе и тако даље? Да ли сте Ви то прибављали као секторски, значи, начелник крим. службе, зато што Вас је неко из општинских структура задужио и тако мало да нам то објасните?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја мислим да су представници СДС тај списак доставили начелнику Мустафић Осману и мислим да је урука била непосредна, а не да је ишло преко неког тела, односно то није било неко посланичко питање или закључак неког тела, односно тела јесте СДС. Ко је у СДС учествовао у креирању тог списка и да су на тај начин, што нису расветљена, односно да су Срби угрођени, па наведено да су страдали ти и ти. Онда сам ја извршио анализу и дао повратну информацију, то што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, да ли је тај списак стигао заједно са захтевом да се то истражи или са тврдњом да су та лица убијена од стране Бошњака?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: То је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај списак садржао неки налог да се то провери?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Отприлике, парафразирам садржај акта. Наведено је 17 имена, која су лица у суициднима или несретним случајевима страдала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим списка, јесте Ви видели тај списак?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесам, па по њему и радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим списка, јел био неки текстуални део из кога сте закључили циљ?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Покушавам Вам објаснити тај акт како је изгледао. Да су Срби угрожени, да се према њима не поступа законито, па онда наведе се 17 лица, то су поубијани Срби. И данас дан није расветљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, списак као прилог уз доказ да су Срби угрожени.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: И онда сам ја извршио анализу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да то проверите.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ово што сам већ рекао и презентирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Сада ме интересује, обзиром да на ту, како рекосте, подељеност по националној основи, већ у старту, по бројчаној припадности становништва, муслиманско и српско, ту опцију, да ли је са друге, муслиманске стране, било такође неких реметилачких фактора који су Вама у структури општине долазили, да ли сте Ви тада сматрали, председник општине, да има таквих људи и на супротној страни у руководству СДА и ако јесте, ко су ти људи?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Да ли је било отуда иницијатива за поделу, ако сам Вас добро разумео?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да, да, мислим, употребили сте реч као, реметилачки фактор, са једне стране, да ли је био са друге стране, интересује ме?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Мислите на страни СДА?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, с једне стране СДС и СДА, а са друге стране ви, као стари комунисти, па нису вам много ни говорили?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Па, нису нам у почетку веровали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ко је то био на страни Бошњака, од тих који су, да кажемо, били?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је било уопште и ако је било, можда није било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да су они били са једне стране по партијској линији, а са друге стране ви, структуре МУП-а као старе комунистичке, тако сте рекли, тако сам Вас ја схватила?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Видите, СДС и СДА изврши у договору, изврши расподелу свих места у власти у општини Зворник, па онда кажу, за начелника дају СДА, то ће бити Бошњак, за командира биће СДС, то ће бити Србин и тако у свим органима управе расподелу изврше. Међутим, нити је СДС, нити је СДА пред изборе и непосредно око избора, то смо ми сви закључили, и Бошњаци и Срби, нису нам довољно давали веру, сматрајући да смо комунисти и ми смо то и једни и други осећали и у односу на СДА и у односу на СДС, па се дешавало да су они сада имали некакве тајне парабезбедњаке који су прикупљали нека обавештења и то се, у нас се то опет протезало готово цели рат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без Вашег знања?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: То су знали некакви кругови, општински или не знам којег нивоа и ми смо се у току рата жестоко, тек смо се изборили 1993. или 1994. да

неутралишемо те парабезбедњаке, некакве, полицију, државну безбедност и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите даље.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: И почело нам се веровати. Када је из полиције настала одбрана ТО и армија и тако даље.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Господине Мујићу, да ли можете да нам кажете, ко је поделио то оружје из тог магацина МУП-а? Ви сте нешто говорили, ко је донео одлуку о томе и коме је то оружје подељено?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Мислите на онај.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ви сте рекли да су се раздвојили Срби и Муслимани, поменули сте 150 пушака, па сте поменули да је после из магацина МУП-а подељено оружје тој муслиманској страни. Ко је донео ту одлуку, када је то урађено?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Кризни штаб. То је урађено у , да ли је урађено у понедељак или у уторак, јер је Кризни штаб проценио, дакле, када смо извршили анализу у уторак, да је свега 180 цеви за одбрану Зворника и на притисак грађана који су у великим групама перманентно опседали МУП и тражили оружје, подељено је 60% тог оружја из ратне резерве, грађанима, а 09., 08., заправо, у 1 сат, када је нестало муниције и тако даље, подељено је и остало. И то је Кризни штаб на тражење грађана поделио.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Реците нам, добро, то сте Ви објаснили, мене интересује, по ком критеријуму је дељено то оружје? Да ли је било случајева да је то оружје дељено и лицима која су вршила нека кривична дела на подручју општине Зворник, који су познати били у том миљеу, што би рекли, криминалном?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Није то знам да је полиција правила прво списак коме дају, али се је гледало да се распореди равномерно, како би на све делове града приближно исти број тог оружја дошло. И остао је тај списак, кога су све задужили у МУП-у Зворник, вероватно су могли после и пронаћи то.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Зато што имамо сведочење овог сведока К.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро није спорно да је то неко могао то да да даље.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Који је рекао да је видео те неке локалне, пошто је он био у тим структурама, локалне криминалце који су били са тим оружјем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да су и ти којима сте ви давали, давали даље неком, јел могуће да се тако дешавало? Разумете питање?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Разумем, ја знам да је се углавном тај криминалан свет први одазвао на барикаде и углавном је себе иницијативно сам наоружао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је јасно.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Они су сналажљиви, а ми смо избегавали њима давати оружје, официјално.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да, да. Е сада да покушате бар мени објаснити. У почетку сведочења сте казали да је доста муслиманског становништва у тим првим данима, пред сукоб и након избијања сукоба, побегао на ову страну у Мали Зворник, што ће рећи у Србију. После за ова села Шепак и Козлук употребљавате реч «депортација», па ме интересује, који су то критеријуми код Вас и које су то разлике између овог дела где народ, како сам ја схватио, добровољно иде у Србију и овог дела после где већ одмиче рат, па се то код Вас зове «депортација», ако можете то да нам објасните? Мени је мало то остало нејасно.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Разлика између те две квалификације мислите?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да, ако можете то да објасните.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Видите, грађани Зворника су бежали у Мали Зворник из страха и борбе за спас живота, јер су се осећали да су у Србији у Малом Зворнику безбеднији, него да су на територији где је поприште рата, односно борби. И следећа ствар, осећали су, ово је моја процена, ти грађани Великог Зворника осећали су се вероватно још додатно сигурнијим, јер Мали Зворник има изванредан број и бошњачког становништва и фамилија имају, тако да су се могли и удомити, односно смештај наћи и тако даље. Али су искључиво прелазили из безбедоносних и животних разлога у Мали Зворник, односно из страха, јер овако је било то турско, да тако кажем, подручје, где се ратовало и где је започет рат. Ово када кажете, када сам оквалификовао са «депортацијом», Зворник, дакле, прелази у Србију и рађен жељом и вољом појединаца и људи и група. Овде се чинило нешто мимо воље људи. Они су насилно, принудно отерани са својих огњишта и имања, односно из својих места и то по мени, ја разумем као депортацију.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Није ми то јасно, али добро, сада да не полемишемо о тим стварима.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јасно је, мислим, потпуно је јасно, када кажем, подразумевам под депортацијом насилно протеривање људи из својих места са својих огњишта и ово вама, добровољно где су људи трчали за безбедношћу, неком бољом сигурношћу. Овамо нема воље никако, принуда је, тамо је жеља и самоопредељење сваког појединца који је добровољно отишао у Зворник Мали, без ичијих упутстава, сугестија и тако даље. Једноставно су људи проценили да су сигурнији у Малом Зворнику, него у Великом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да Вас бранилац пита да ли постоји могућност да су и ови касније исто били небезбедни и угрожени?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не, никада они нису закључили да су безбеднији тамо, него су то схватили и имали су искуства из Хрватске.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јел далеко ту ратиште око тих села, Козлука, Шепка? Колико су удаљене линије фронта, да ли можете о томе нешто да нам кажете, око тих муслиманских села која су била у овој зони под српском контролом?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Линије фронта није ни било. Линије фронта су се формирале привремено, једино 08. овај напад од Каракаја према Зворнику и наша одбрана од напада.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: После, после овог, када је већ почео тај сукоб?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мај, јуни?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Мај, јуни нема фронта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим да није сведок био ту и нема разлога да се изјашњава о чињеницама, када је био у Немачкој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, причали смо и друге ствари, исто што није био ту, па смо га питали.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Пазите, није важно, могу да одговорим.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Питаћу ја конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што код нас многи сведоци причају да је било борби и линија разграничења?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Господине браниоче, мој повратак у августу месецу 1992. године у Тузлу, односно Босну и Херцеговину, затичем линије фронта које су данас разграничење дејтонске линије Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је, да ли Ви знате, у јуну и мају да ли је било борби и даље на тим линијама које су сада разграничење? Да ли је Вама то познато? Када Ви нисте били ту?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: То је било, дакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то од Козлука удаљено?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ваздушном линијом три до четири километра, пет до шест, зависи сада како иде фронтоска линија иза Козлука у дубину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли Вам је познато, пошто Ви кажете да сте се после били стационарирали у Сапну, да сте те неке послове полицијске обављали, да ли се неко бавио истраживањем тог догађаја у Сапни? Ко је крив за тај инцидент тамо? Да ли сте се Ви бавили са тим?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Нисмо.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли Вам је нешто познато?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде да нешто оставимо и за тужиоца, колега.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: То је нека иницијална каписла била пред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам то питала и имамо догађај, а сада ко је крив, немојмо да ширимо.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Мене интересује, шта сведок зна о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питајте га приватно, када одете у Тузлу.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ево питам га, ко је иницијатор тог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Туристички. Видите да каже да није утврђено.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па, можда зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има поступак, то је сада већ.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја сам Вам малопре, односно у току излагања рекао да је, дакле, три возила војних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то знамо, питам Вас, да ли је утврђено, ко је то учинио? Ко је убио тог заставника, да ли знате Ви?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Е, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: То је радила криминалистичка полиција центра служби безбедности Тузла, извршила је увиђај и истражни судија и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је било у том периоду навале избеглица неких и да ли је уопште било српског становништва на Зворник, да беже са муслиманске територије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите, док је он био у Зворнику?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Притисак на Зворник, са те стране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, само да се ограничимо ово док је он био.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не, не, сад у Сапни питам, када се он вратио у Сапну?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је ту било српских избеглица?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је било, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сапна је муслиманска.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Није чисто муслиманска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: У тренутку мог повратка у августу постоји на садашњој територији општине Сапна, која је настала поделом Дејтона, бивши део општине Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сада општина?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте, то је општина и има место Растошница са засеокима, четири, пет засеока. У мом доласку крајем августа, то је све било исељено и ни један Србин на тој територији није био. Или су отишли за Зворник или Бијељину или ко зна где, али, углавном, ја сам затекао ту територију без Срба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били усељени Муслимани можда, неке избеглице?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Углавном не, углавном не, јер је то Теочак, Сапна и тако даље, имала је довољно смештајних простора, јер све избеглице са територије данашње Републике Српске које су размењиване или пребег правиле, продужавало се даље за Тузлу и ретко ко се ту задржавао, тако да ми на општини Сапна нисмо имали пребукираност, односно изражен проблем избеглица на подручју општине Сапна, зато што су ишли ка Тузли или ка иностранству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Бошњаке мислите?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: На Бошњаке мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А српске избеглице, да ли их је било?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Српских избеглица на територији општине Сапна није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро Сапна, а да ли Вам је познато у Зворнику, када сте се вратили у августу? Нисте ни долазили?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Нисам ја у Зворник дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знам да нисте, него, када сте Ви дошли у Зворник први пут после рата, после тог 09. априла, када сте први пут дошли у Зворник?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Први пут сам дошао у Зворник 1995. године са једног састанка у Крину са замеником високог представника и представника околних општина и тузланског Кантона око успостављања сарадње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пошто би он можда имао посредно.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да не ширим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Интересује ме, кажете да сте у том раду, док сте били тамо у Сапни, сусрели доста људи и обавили сте, како сам разумео, информативне разговоре, Ви као полицајац, који су били оштећени у неким догађајима у Зворнику. Да ли сте у том раду тамо сретали, сем ових људи из Зворника и неке људе из Козлука и Шепка на тој тамо страни, што би се рекло, муслиманској?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сапни?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не. Обзиром да је Козлук, Скочић и Шепак, сво становништво исељено у Србију, у тим пребезима није било грађана из тих средина, нити их је било у разменама логораша и тако даље или припадника војске, јер они су, дакле, у јуну, јулу отишли сви у Србију, депортовани.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А касније, касније, мене интересује, када сте се већ ово Ви вратили тамо у августу месецу у Сапну, јесте одлазили у Тузлу, јесте виђали те неке људе из Козлука?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте, живео сам у Тузли.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли сте сретали те неке људе из Козлука?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесам, један мали број људи који се вратио у Босну и живео је у Тузли и негде у околини, а већина је остала у Мађарској, Аустрији и Немачкој. Врло незнатан број је дошао у току 1993., 1992. и 1993. године, а 1994. године, 1995. године је већ почело враћање.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Када се завршио рат, јесу се ти људи вратили у Козлук?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесу, и у Козлук, и Скочић, и Шепак и тако даље.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ. БРАНИСЛАВ ТРАВИЦА: Сведок је рекао да је са Марком Павловићем ишао у Шепак, њих двојица сами, колико сам схватио, пешке. Да ли сте Ви присуствовали разговору господина Павловића са тих петнаестак момака, како сте рекли, да су Вас дочекали тамо?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Нисмо сами, ја сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Саша је био.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: И Саша је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти за оружје што су предали, то што сте причали?

АДВ. БРАНИСЛАВ ТРАВИЦА: Рекао је, дочекало их је петнаестак момака, сада не знам тачан број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ. БРАНИСЛАВ ТРАВИЦА: И обављен је разговор. Да ли сте Ви присуствовали том разговору?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја сам био од Марка и те групе људи најдаље три, четири метра удаљен.

АДВ. БРАНИСЛАВ ТРАВИЦА: Значи, чули сте, претпостављам?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Чуо сам.

АДВ. БРАНИСЛАВ ТРАВИЦА: Мене интересује.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Заправо, нисам баш апсолутно, сто-посто све чуо, али главнину разговора сам чуо.

АДВ. БРАНИСЛАВ ТРАВИЦА: Е, па добро, у односу на ту главнину разговора, шта је њима господин Павловић рекао? Да ли је то било, морате предати оружје или је то било нешто саветодавног типа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, немојте Ви.

АДВ. БРАНИСЛАВ ТРАВИЦА: Ја питам, евентуално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да му сугеришете три одговора.

АДВ. БРАНИСЛАВ ТРАВИЦА: Добро судија, Ви поставите питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он ће сам да каже, шта сте чули? Једноставније је тако.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ви знате разлог, провера је била да ли је тих 300 курда и црнокошуљаша тамо смештено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта он пита те момке?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Питао је, има ли осим мештана, још неког у селу. Момци су одговорили да нема нико, осим једног и то сам Вам рекао претходно, ако сте добро пратили, један грађанин из Јање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро чули смо, само нешто што нисмо чули, ако може одговор. Шта још каже овај мајор?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: А онда је та група људи и то руководство, два-три човека из руководства Месне заједнице били, обратили се мени и кажу, Фадиле, добили смо од Лакић Радивоја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте нам сте рекли, да оружје, па сте Ви рекли, најпаметније је да ураде оно што.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Поступите како мислите да је најбоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел још нешто мајор причао са њима, разговор?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Углавном око овога је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А око оружја нешто?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не могу, људи, ја нећу да душу грешим, да ли је мајор са њима поменуо око оружја, ја сигуран нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Али, углавном ово је било, има ли кога, нема ли, јесу ли сами грађани и грађани сада оптерећени тим захтевом су испричали око предаје оружја. Е, сада, да ли је ту шта Марко рекао, ја не могу душу грешити, не знам.

АДВ. БРАНИСЛАВ ТРАВИЦА: Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Немам питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам предлог само. Пошто је сведок говорио о мајору Марку Павловићу, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћемо, наравно, то ћемо за крај да оставимо. Само још нешто сам хтела да питам кратко. Рекосте, ту док сте били у Сапни, па су Вам долазили чак неки и који су побегли из тих логора или рођаци оних који су страдали. Јесу то баш били неки који су успели да побегну или су размењени, да ли сте чули да је било размене? Да ли сте Ви радили неке размене ту, док сте били у Сапни? Питам Вас то, зато што имамо неке сведоке који говоре током претходног поступка и током главног претреса, да су биле размене и касније, да су људи неки заточавани током целе 1992. године на територији општине Зворник. Да ли су евентуално били неки предлози или обављане размене?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Да се појасни и Вама и одбрани и Тужитељству, било је размена које је искључиво војска, припадника оружаних снага, Армије БиХ, односно који су заробљавани, па је долазило до размене и лешева и војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А цивила?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: То је искључиво, искључиво радила војна власт и војна полиција. У томе ми као цивилна полиција, нисмо учествовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте чули нешто да је нека војска тамо, мења, армије БиХ?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Па, јесмо ми смо знали да Шаторовићи је било главно место за размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам. Где су Шаторовићи?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја мислим да је то на подручју општине тамо Челића, тамо је негде између Бијељине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер нам је један сведок дошао и који је рекао да је ишао у Шаторовиће на размену. Јесте Ви то чули, значи, само, нисте имали никакву активну улогу у томе, као цивилна?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја нисам никада тамо ишао, али знам да је у Шаторовићима била главна размена, ту се на том месту размењивала, погинули, размењивали припадници војске и размењивали и цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, за тај део.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Али то су водили кантонални органи власти, односно Окружни 1992. и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које општине, Тузла?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Кантоналне регије Тузла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одавде са ове стране, ко је то радио, са српске стране, ко је то?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред стране, ко је учествовао?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не знам ја, нисам био непосредни учесник размене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А овде кажете, испред Тузле, ко је радио, Окружно?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Из окружне власти, одређене комисије су ту биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивилне или војне? Тада још нису биле кантоналне?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Биле су цивилне за цивиле, а војне, војска је имала своје протоколе и своја правила око тога. Пазите, немојте ме сада вући на тај терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само Вас питам, ако Ви знате, а ако не знате, реците нам.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Знам да је било и кажем Вам Шаторовићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код размене цивила, ко је учествовао са бошњачке стране, да ли то знате? Не мислим име, него који орган је размењивао цивиле?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не знам ја који је официјални орган. Ја знам да су долазили људи, али чега су члан били и тако даље, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули, који се то цивили из Зворника размењују, који су то цивили заробљени?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Пазите, ја сам био у три размене присутан. У једној размени када су цивили, који су задржавани и држани, на игралишту у Дивичу и углавном су из Гребиха и околних села, то је између Каракаја, Челопека и Јардана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то период, када су они дошли?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: То је већ период 1993.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је много касније.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Много касније. Једна је размена била, троје заробљених за троје и то је војска одрадила и сада када су ти цивили долазили на територију, ми смо, углавном, разговарали са мало озбиљнијим људима, старијим људима и прикупљали те обавештајне податке, како се поступало, ко је шта радио и установили смо да су две жене, млађе жене, у Дивичу на овом игралишту силоване, односно одвођене у вечерњим сатима да би нешто почистиле тамо и тамо су биле силоване.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1993. причате?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: 1992. када је било, када су били притворени на том стадиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, то је онда овај период који је нама у оптужници, 1992.?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте, 1992. па су их онда пуштали, враћали у село и тако даље, док онда једном није дошло до, да ли су дошли до депортације, углавном су сви спроведени на нашу територију, 87, добро се сећам броја људи, жена и деце, тих заселака је преведено овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када то, после, Ви сте дошли у августу?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: 1992., а то је било ја мислим у току, знам да је било вруће, вруће време, лето 1993.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те жене?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: И сво становништво Гребиха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Гребиха, добро, не, него причате стадион и Дивич и жене, да је то било 1992.?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Да су 1992. тамо притварани, па су онда после опет ослобађани, враћани у село и онда су дефинитивно покупљени и тог лета 1993. преведени на ову територију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате о том делу 1992., док Ви нисте били ту, за тај стадион помињете?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Знам да су тамо задржавани неких месец, два дана и да су враћени у своја места, по изјавама тих мештана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, те размене у којима сте Ви учествовали, кажете, три пута, која је та трећа, трећи случај?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Трећи случај је био, мислим да је то било под крај 1993. и ту су размењени, ја сам само онако испред цивилне полиције учествовао, то је одрадила војска, јер је био напад на подручју територије Сапна где је седам Срба, односно припадника Војске Републике Српске погинуло и да је у другим операцијама Бошњака погинуло и да је та размена за ових седам погинулих, тада сам присуствовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто Ви као цивилна полиција, откуд то?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Па, да Вам кажем, једноставно нас нико официјално није ни позивао, једно спонтано онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да су постојале неке комисије за размену лица?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате нешто у Зворнику да је било?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Знам да су постојале, али ко је био члан не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих сада замолила оптужене да устану, а Ви се окрените па видите, да ли познајете некога од ових људи? Има овде више лица, па, да ли је Вама неко познат? Знате ли некога?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Познао сам Брану Грујића, мајора Павловића и мислим овог Вучковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Вучковић?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Овај у шареној кошуљи, мислим да ми је познат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте само нешто, кажете да би он могао да буде Вучковић?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте таквог човека видели?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Од оне четворице, да је један од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. А који су Бранко Грујић и мајор?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Бранко Грујић, ово је, дакле, мајор, Бранко Грујић.

Констатује се да је сведок погледао у судници присутне оптужене и изјављује да је препознао Бранка Грујића и показује на оптуженог Бранка

Грујића и исказује да је препознао мајора Марка Павловића којом приликом показује на оптуженог Поповић Бранка и наводи да мисли да је Вучковић лице које се налази међу оптуженима и том приликом показује на оптуженог Сенишу Филиповића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за кога мислите, за Репића? Да ли на њега мислите или на тог Жутог, на кога? Кажете, те Вучковиће, браћу?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Па, ја сам ту мало помешао те Вучковиће. Један од ове четворице ми даје сличност, да ли су од оне друге двојице браће, дистанца је временска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али кажете, Вучковићи, била су два Вучковића, како сте Ви рекли, два брата?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Два брата, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте један Вучковић. На кога мислите, на Репића или оног другог?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја мислим да није ни један од Вучковића, мислим да је од ове друге двојице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од те друге двојице? Добро. Јесте Ви чули да је тај Репић умро, Вучковић, тај што је имао реп? Јесте чули то?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја сам чуо да је један од те браће умро, а који, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неко од оптужених питање? Изволите.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Добар дан. Господине Мујићу у Вашем излагању сте рекли да сте у току ноћи обавештени да су нека четири човека ухапшена и да нисте смели отићи у току ноћи због снајпериста. Можете ли објаснити, чији су то снајперисти, ко их је разместио и где су све били снајперисти?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Да ли можете да кажете?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ми смо оперативно имали сазнања непосредно пред догађаје 08., дакле, првог или другог, да треба у Андрашевој бити од Ваших снага један снајпериста и друго да су требали бити на објектима где су они од фасадне цигле поред Дрине доле, који би контролисали поред Дрине и онај пут. Из тих разлога онда нисмо одлучили да у току ноћи идемо, него пред свануће.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Даље, у Вашем излагању сте рекли чак да се зна које су то особе. Да ли можете нам рећи макар једно име, ко је тај од тих снајпериста?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није нам то битно.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Битно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто је битно име снајперисте?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Срби су избегли, ни један Србин није био. Њихова барикада је била на улазу горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, нека су и Муслимани снајперисти. Да ли је било Муслимана снајпериста?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Како је могуће, откуд сада Срби снајперисти, а нема их у граду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било снајпериста Муслимана?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте? Добро. Решили смо то, идемо даље.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Рекли сте чак и да се зна које су то особе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојмо сада то.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: На шта то мислите, то, које особе?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Које су особе биле снајперисти?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имена, ако знате, то Вас пита?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Имена људи, да чак знате имена тих особа које су снајперисти.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Пазите, јесмо знали, ово заиста ти сада говорим, ти мене знаш, ја тебе знам, какви смо као људи били пре овог несретног рата.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Добро.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Али сада је мени незгодно да ја кажем, то је био Перо Перић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ни да кажете, то уопште није битно. Изволите даље.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Даље, рекли сте једну ствар, да је брат сведока К.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Али, Брано Грујићу, дозволите ово и дозволите ми судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте ли се спремали за рат?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Да.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: И ми смо се спремали за одбрану.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Одлично, не, обратно, управо обратно је било.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо сада о томе, хоћете питање само, молим Вас, да се вратимо на оптужницу. То ћете Ви причати када буде времена и прилике.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Да ли је СДА, односно Патриотска лига у октобру 1991. године поставила прву јединицу, када Срби нису имали ни једне пушке у рукама, управо је било обратно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас опет подсећам, не судимо ми овде што је био рат, него да видимо да ли се десило нешто у рату, што не сме да се деси.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Идемо даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не судимо за борбе. Хајте питања, конкретно.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Господин Мујић је рекао да је брат сведока К звао мене и да сам ја рекао да он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо, питање. Ми знамо шта је он рекао и он зна.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Питање је, како је могуће да је он мене звао, када сам ја већ био смењен, када је већ брат сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, питање је, да ли је он сигуран да је Вас звао?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: На основу чега сте Ви закључили, да је он баш звао мене, јер сам ја већ био смењен, разумете и његов брат је управо вршио функцију председника Кризног штаба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, питање је, да ли сте Ви сигурни, односно, како знате да је он звао Грујића?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Само да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било телефоном, па је он рекао, зовем Грујића?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Долазимо на барикаду мештана села Бошковић. Међу њима брат овог сведока К. Затим још двојица, али тренутно не могу да се сетим, којима сам знао имена и пет, шест људи и не дају нама даље да наставимо пут, да вратимо ова два војника у касарну Мали Зворник и онда улазимо у оближњу кућу овог Јефте Николића и преговарамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Са том групом барикаде, они онда међусобно коментаришу да назовемо Брану Грујића и зову Вас из куће Јефтине и Ви саопштавате овоме брату, мене, да идемо својим путем, ја и Маринко, а да задрже они војнике ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви нисте чули његов глас, они кажу, ево га Бранко?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не, него коментар, назови Брану Грујића и разговор је обављен, чак у истој соби где смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви имате примедбу на тај део, тврдите да то није тачно? Добро.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: И ти војници су остали у тој кући ту.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Даље, што се тиче спомињања ових 19 лица несталих српских, то је заиста о томе расправљано на седницама скупштине, управо у време усвајања или неусвајања извештаја о раду Министарства унутрашњих послова, односно Општинског секретаријата у Зворнику, где су заиста са српске стране стављане примедбе, да је, не знам сада тачно у ком року, нестало 19 српских лица, дакле, никада није званично документовано шта је било са њима. А у исто време, сви нестанци или било шта, муслиманска су рашчишћена, разјашњена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте добили ову повратну информацију, од сведока, како он тврди?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Добили смо, али нисмо никада ту информацију усвојили, јер смо је сматрали нетачном и неистинитом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је она била поткрепљена извештајима истражног судије, тужиоца?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Једноставно, све је то било тако, не зна се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви не верујете његовој информацији? Добро, није нам то предмет оптужнице. Идемо даље, питања.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја бих Вас молио судија, ако дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, не можемо, знате шта, тај рат не можемо ми у овој судници да цео елаборирамо и рашчистимо, то је јако тешко. Изволите.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Даље, рекао је да сам ја био на састанку у Малом Зворнику у «Језеру».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање, господине Грујићу.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Питање је овако. Откуд Вам информација да сам ја био на састанку тај дан када су ови претучени? Ја тај дан нисам био ту, ја сам био раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је рекао, јесу рекли Пашић и Капичић?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Пашић и Капицић су рекли да су, знате ли Ви за те преговоре?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Знам, али ја сам био раније, тај дан нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, била су два састанка, ми то знамо, већ смо толико слушали.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Нисам ја био директно учесник тога, него сам Вам рекао шта је рекао Алија и шта је рекао Пашић, да су њих претукли, а и тебе пар пута и рекао ти. зар се овако бори за српство.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Пошто сте дошли у августу у Сапну за командира станице милиције, вероватно сте обишли сав терен тада нове општине Сапна. Јесте ли били у селу Растошница, јесте видели у каквом је стању, у каквом сте га стању затекли?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Делимично порушено.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Делимично порушено?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Јесте.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Шта је било са народом, где је народ?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Није било никога.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Није било никога? Да ли је икад ико пријавио некога, за неко страдање, да је неко погинуо, да је неко чинио неко зло и тако даље? Да ли је вођен икакав поступак у Сапни?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Није.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Није? Добро, знате ли шта је било са селом Незрук и Баљковица?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не знам, реците ми Ви, о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада да причамо.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: И тамо је било страдања, читава села порушена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављамо да је било.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Попаљена, људи побијени и тако даље и један поступак вођен и за та дела тамо чињена у Сапни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за која дела, шта је тамо, да ли знате да је било убијања?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Село Баљковица, село Незрук је са земљом сравњено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу људи убијени?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Људи су убијени. Да ли је икада ико водио какав поступак за било које убиство тамо на том терену?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто се налазио све време тамо, да ли је подносио неке пријаве, да ли је инсистирао он, пошто зна за те догађаје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас пита Тужилац, јесте Ви, ако знате да су убијени, да ли Ви знате да су неке пријаве подношене?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не знам ја, СУП је то радио, Тужилаштво радило, ја нисам радио. Ја питам њих, да ли су они као орган званичан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је није, рекао је није.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Значи, није се подносило?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ви сте сада рекли о Растошници, а онда сте прешли на Баљковицу.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Рекли сте за Растошницу, ја после питам за Баљковицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас за друга села, за која тврди да су била убиства. Јел Вама познато?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Морате ово схватити, да ми цивилна полиција, нисмо били надлежни оно што је радила војска. То је био војни суд и била је војна полиција, а оно што се дешавало, то са Баљковицом и Незруком, то је се дешавало у ратним операцијама. На крају крајева, и Ви сте две-три офанзиве имали и ми смо две-три офанзиве имали, баш на том терену. А онда сте Ви доста тога девастирали

шумско подручје, јер Вам је пребег управо преко те територије био од Сребренице и од оне целе слободне територије, што је горе била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви мислите да су, тврдите да су та лица убијена као цивили или у току борби?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Као цивили су убијени, нападнуто цивилно село, село комплетно спаљено, људи побијени, цивили, нестали цивили и тако даље. Моја је страна седамнаест пута ножем ударена и заклана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате нешто о томе, да су цивили страдали, да није било борби?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја не знам за страдање цивила, али знам да су биле оружане борбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: И ако је било, то је ствар војске, није ствар цивилне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ту неких заточавања лица у неким сабирним центрима, логорима?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не знам ја шта је са њима било, углавном људи нема. Људи су нестали, нема их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате ли неко питање ближе оптужници?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Једино бих питао још око овога оружја, јер имамо неке информације опречне Вашем исказу око поделе оружја, овога вишка, резервног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање, питање, ако можете.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Питање је, ко је лично наредио да се оружје подели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, Кризни штаб.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Добро, да ли је било упада грађана као што сведок тврди да су грађани упали, обили магацине и покупили оружје без питања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали смо и такве тврдње.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Притисака јесте било.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Јесу ли грађани обили магацине и покупили оружје на очиглед полиције, то Вас питам?

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Не знам ја то.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Морате знати, Ви сте били шеф крим. службе.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Ја сам био шеф крим. службе, а не шеф полиције униформисан.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Има ли још неко, господине Поповићу? Ништа, све је тако као што је рекао сведок? Добро, не знам, па питам. Сада је прилика да ставите примедбу, ако нешто није тачно. После нема више прилике. Скупо нам је да сведоке доводимо два пута, значи немате никаква питања? Добро, хвала. Трошкове тражите, је ли тако, за долазак, добро, добро, морамо да унесемо да сведок тражи. Не можемо сведоку платити ни рефундацијом, ако не тражи.

Сведок тражи трошкове за долазак у суд и повратак и смештај

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

На захтев сведока Мујић Фадила исплатити трошкове доласка у суд, повратка и боравка у Београду, а према рачунима који су испостављени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, кажите.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Од мене није боравак и овде плаћено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд мора то да плати, схватате, суд мора да плати, без обзира што нисте Ви сада лично, суд мора да плати, нема ко други него суд, буџет. Слободни сте. Хвала Вам што сте дошли.

СВЕДОК ФАДИЛ МУЈИЋ: Хвала и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес ће се наставити 26. маја 2006. године, са почетком у 9,30 часова, судница бр.2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, колега?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Судија, извињавам се, да искористим прилику, ван овога, што би се рекло, службеног дела. Ја Вас још једном замољавам као нови бранилац Бране Грујића, значи, вероватно, по десети, двадесет, тридесети пут, ако имате снаге и ауторитета и жеље да наредите овим људима да га одведу, да изврши ту хируршку интервенцију, човек не види ништа. Не може да чита, не може ни да се спрема за одбрану, знате. Они Вас горе ништа не слушају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одобрива сам.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јесте Ви одобрили, али морате да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је операција од једног дана, је ли тако.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Морате дати налог да то испоштују, они неће Вас да слушају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, имамо допис у предмету, ево можда је ту и овде.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја Вас само судија информишем, да они нису по Вашем налогу ништа поступили, значи, ја Вас молим да уложите благи напор, да им наредите да то изврше и Ви имате право на то, јер морамо да водимо рачуна о

здрављу. Доћи ћете у ситуацију да он следећи пут неће моћи присуствовати главном претресу, јер не може човек заиста да чита. Ја сам се лично уверио у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док не добијем повратну информацију од Вас да нису поступили, ја имам овлашћење да одобрим.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јер су му били обећали, један дан сам био у посети, па други, након пар дана сам опет био код њега, они су рекли да ће га одвести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу поново написати. Донесите.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја сам требао 15. по распореду ићи на операцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Међутим, из неких техничких разлога нису могли да ме одведу, па су то одложили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, требало је да идете?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Пре два дана поново су ме позвали, ишао сам поново на све прегледе, али су ми нажалост одложили, ево као што видите овде пише, тек за септембар месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, није да нису хтели, него су одложили?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Па, одложили за септембар месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где то, на ВМА ће бити?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: На ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, ја ћу да напишем. Имаћете велику паузу у суђењу током лета.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја не могу са једним оком више, верујте, притисак ми скаче. Имао сам неки дан притисак 180 и нешто са 130 и нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

Довршено у 13,37 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА